ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 30—ΑΘΗΝΑΙ | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜ. Π. ΚΑΡΥΔΗΣ | ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6 | ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1932

ΤΟ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἐν τῇ συνειδήσει παντὸς Κυθηρίου ζήσαντος ἐν Κυθήροις πρὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ ἰδίᾳ πρὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς μεταναστεύσεως τῶν Κυθηρίων εἰς Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν, τὸ ὄνομα τῆς Σμύρνης ἐνεῖχε τι τὸ ὑπέρτερον καὶ ὑψηλόν, ἡ δὲ περὶ Σμύρνης κρατοῦσα γενικὴ παρὰ τοῖς Κυθηρίοις ἀντίληψις ἦτο, ὅτι αὕτη κατ' οὐσίαν ἀπετέλει Κυθηραϊκὴν ἀποικίαν καὶ οὕτως εἰπεῖν τμῆμα τῶν Κυθήρων. Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ τοῦτο, διότι καὶ αὐτὰ τὰ δημώδη Κυθηραϊκὰ ᾄσματα περιλαμβάνουν τι περὶ Σμύρνης, τὴν ὁποίαν ἐξύμνουν ὡς τὴν καλλιτέραν καὶ ὡραιοτέραν πόλιν τοῦ κόσμου, ἐθεωρεῖτο δὲ εὐτυχὴς οἱοσδήποτε Κυθήριος δυνάμενος νὰ ταξειδεύσῃ μέχρι τῆς πρωτευούσης τῆς Ἰωνίας.

Συνεπείᾳ τῆς τάσεως αὐτῆς πρὸς τὴν Σμύρνην μεγάλη καὶ ἀνθηρὰ παροικία ἐδημιουργήθη ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔτι τῆς Ἐνετικῆς κατοχῆς τῶν Κυθήρων. Ἐν Σμύρνῃ οἱ Κυθήριοι ἦσαν πάντοτε σεβαστοὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον διετέλουν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Προξένου τῆς Γαληνοτάτης Ἐνετικῆς Δημοκρατίας. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν Ἰονίων Νήσων ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, οἱ ἐν Σμύρνῃ Κυθήριοι προστατευόμενοι ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας ἦσαν πάντοτε σεβαστοὶ ἀπὸ τὰς Τουρκικὰς Ἀρχὰς καὶ ἡ δρᾶσις καὶ ἡ πρόοδος αὐτῶν ἐξηκολούθησε νὰ αὐξάνῃ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξηκολούθησε τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον νὰ προοδεύῃ καὶ μετὰ τὴν Ἕνωσιν τῶν Κυθήρων μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Σμύρνης, τῆς ὁποίας ἐσχάτως προήδρευε ὁ ἀείμνηστος Ἀντώνιος Καλλιγέρης, ὑφίστατο καὶ μία στενωτέρα ἕνωσις τῶν Κυθηρίων μεταξύ των, τὸ δὲ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον προΐστατο ἐν παντὶ καὶ πάντοτε τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Σμύρνης.

Οὐδεμία πρωτοβουλία δι' ἐθνικοὺς σκοπούς. Οὐδεμία συνεισφορὰ ἔγινε ποτὲ εἰς Σμύρνην, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐπρωτοστάτει τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον αὐτῆς. Ὑπερέχον οὐ μόνον ποιοτικῶς, ἀλλὰ καὶ ποσοτικῶς ἀπετέλει τὸ τρίτον ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Σμύρνης ἀνερχόμενον περίπου εἰς 30000, ἐνῷ οἱ ἐν Κυθήροις Κυθήριοι ἀνέρχονται μόνον περίπου εἰς ἕνδεκα χιλιάδας.

Οὐ μόνον διὰ τὰ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐφρόντιζε μετὰ ζήλου ἡ Κυθηραϊκὴ παροικία Σμύρνης ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ καθαρῶς τοπικὰ Κυθηραϊκὰ συμφέροντα ἐνδιεφέρετο, ὄντες δὲ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Σμύρνῃ Κυθηρίων Ἕλληνες ὑπήκοοι ἐδείκνυον μέγα ἐνδιαφέρον καὶ δι' αὐτὰ ἔτι τὰ πολιτικὰ τῶν Κυθήρων, πολλάκις ναυλοῦντες ὁλόκληρα πλοῖα διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς Κύθηρα κατὰ τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου.

Οὕτω πως εἶχον τὰ πράγματα καὶ τοιοῦτον τὸ ἐπιδειχθὲν πατριωτικὸν ἐνδιαφέρον τῶν ἐν Σμύρνῃ Κυθηρίων μέχρι τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ἀφ' ἧς ὅμως κακῇ τῇ μοίρᾳ κατεστράφη ἡ Σμύρνη, κατέφθασαν καὶ οἱ Κυθήριοι μετὰ τῶν λοιπῶν προσφύγων εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας, πένητες ἄνευ ὀβολοῦ, ἐγκαταλιπόντες ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν αὐτῶν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων.

Μετὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἄφιξιν αὐτῶν οἱ Κυθήριοι Σμύρνης ἐπέδειξαν τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα εἰς διαφόρους ἐργασίας, ἀρχίσαντες δὲ ἄνευ ὀβολοῦ καὶ ἐπιδοθέντες εἰς διάφορα ἐπαγγέλματα, λόγῳ τῆς δραστηριότητος αὐτῶν δι' ἐπιπόνου καὶ κοπιώδους προσπαθείας κατέλαβον καὶ πάλιν ἐξέχουσαν θέσιν ἐν μέσῳ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Καίτοι ὅμως ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς ἀπόψεως οἱ ἐκ Σμύρνης συμπολῖται ἡμῶν διακρίνονται καὶ πάλιν ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν ζωτικότητα καὶ δραστηριότητα αὐτῶν, καίτοι ἀπὸ γενικῆς ἐθνικῆς ἀπόψεως διεκρίθησαν πάντοτε καὶ διακρίνονται ἐπὶ φιλοπατρίᾳ, ἀπὸ καθαρᾶς Κυθηραϊκῆς ἀπόψεως τὸ Σμυρναϊκὸν στοιχεῖον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἔδειξε ποιάν τινα συστολὴν καὶ ἀποχήν, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Σμύρνης, ἀπὸ τῆς ἀναμίξεώς του εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν νῆσον ἡμῶν ζητήματα. Εἶνε φυσικὸν μεθ' ὅσας συμφορὰς ὑπέστησαν οἱ Σμυρναῖοι συμπολῖται ἡμῶν, νὰ ἐπηρεασθῶσιν εἰς τὰς ἀντιλήψεις αὐτῶν τὰς ἀφορώσας τὰ κοινά.

Προσελκυσθέντες ὑπὸ τῶν διαφόρων Προσφυγικῶν Σωματείων κατέστησαν μέλη αὐτῶν, ἐνῷ ἔδει πρωτίστως νὰ καταστῶσι μέλη τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κυθηραϊκῶν Σωματείων καὶ διὰ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς ζωτικότητος αὐτῶν νὰ ἐνισχύσωσι τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον, ἵνα καταλάβῃ τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῷ θέσιν ἐνταῦθα.

Ἀσφαλῶς ὅμως εἰς τὴν ἀποχὴν τῶν Σμυρναίων συμπολιτῶν ἀπὸ τῶν Κυθηραϊκῶν ζητημάτων δὲν πταίουσιν αὐτοί. Πταίομεν πρωτίστως ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα Κυθήριοι, διότι ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐλάχιστα συνεβάλομεν εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσωμεν, καὶ ἀφομοιώσωμεν αὐτούς, δι' ὃ καὶ μεγαλειτέρα πρέπει νὰ ἀποδοθῇ σημασία ὑπὸ τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων εἰς τὴν ἐγγραφὴν ὡς μελῶν αὐτῶν τῶν ἐκ Σμύρνης συμπολιτῶν μας, ὅπερ ἀσφαλῶς θὰ ἀποβῇ πρὸς τὸ κοινὸν καλόν.

Ἔχομεν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι μετὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν ἐκ τῆς καταστροφῆς πληγῶν, ἥτις ἐπετεύχθη ἤδη διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ ἐντίμου ἐργασίας αὐτοῦ, τὸ ἐν Ἑλλάδι Σμυρναϊκὸν στοιχεῖον συνελθὸν ἤδη καὶ καταλαβὸν τὴν πρέπουσαν αὐτῷ θέσιν ἐν μέσῳ ἡμῶν, θὰ συνδράμῃ ἡμᾶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καλλιτέρας τύχης δι' ὅλους μας καὶ δὲν ἀφίσταται ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κυθηραϊκὴ Παροικία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἡνωμένη θὰ καταστῇ ἡ πρωτεργάτρια καλλιτέρου μέλλοντος διά τε τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα.

Εἰς τὴν Β'. σελίδα
Διήγημα ὑπὸ κ. Θ. Ν. Στρατηγοῦ

Εἰς τὴν Γ'. σελίδα
Διήγημα κ. Γ. Μαλάνου

Εἰς τὴν Δ'. σελίδα
Ὅλαι αἱ νεώτεραι πολιτικαὶ εἰδήσεις

Η ΟΓΚΩΔΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΠΕΡΙ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΟΙΚΤΡΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τῇ 3ῃ τρέχοντος μηνὸς ἐγένετο εἰς τὸ Θέατρον «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ» πολιτικὴ συγκέντρωσις ὀργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Προοδευτικῆς Νεολαίας.

Ἡ αἴθουσα ἦτο ἀσφυκτικῶς πλήρης καθὼς καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ θεάτρου πλατεία μέχρι τῆς ὁδοῦ Βουλῆς καὶ Σταδίου. Ἔξωθι τῆς αἰθούσης εἶχε τοποθετηθῇ μεγάφωνον καὶ οὕτω πως ἡ φωνὴ τῶν ὁμιλούντων ἠκούετο εὐκρινῶς.

Κατὰ τὴν 8ην μ. μ. ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου καταλλήλως διασκευασμένης οἱ κ. κ. Καφαντάρης καὶ Ζαβιτσιάνος μετὰ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ κόμματος κ. κ. Γ. Μπουρδάρα, Γ. Στρατηγοῦ, Γ. Σακκαλῆ, Δ. Ρεδιάδη, Μάρκου, Τσιτσάρα, Ἀφθονίδη, Βελέντζα, Μερλοπούλου, Ζωγράφου, Γ. Ράλλη, Ἰω. Παπαστράτου, Αἰλιανοῦ, Α. Πουρνάρα, Γ. Ράγκου, Ρούσσου, Γ. Πωπ, Ἀρτεμιάδη, Ἰω. Παππαδοπούλου, Τσαούση, Ἐλευθεριάδη, Νταῆ, Ρουμῆ, Γ. Σεχιώτη, Χοϊδᾶ, Βασιλειάδη, Θωμοπούλου, Δημαράτου, Β. Καραπάνου, Δογάνη, Ἀλαμανῆ, Μώλου, Σταθάκη, Σταματοπούλου κλπ.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀφ' οὗ ηὐχαρίστησε τὴν Κεντρικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Προοδευτικῆς Νεολαίας, ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἀπειλουμένων Στρατιωτικῶν κινημάτων, τὰ ὁποῖα πρὸς τρομοκράτησιν τοῦ λαοῦ ἐπισείει ὡς φάσμα ἡ Κυβέρνησις.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐτόνισεν ὅτι ποτὲ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπικρατήσῃ στρατιωτικὸν κίνημα ἐν Ἑλλάδι ἐκτὸς καὶ ἤθελεν εὐνοήσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις. Τὸ ὅτι ὑπεγράφη πρωτόκολλον μεταξὺ τῶν παραγόντων καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτῶν ἐν τῷ στρατεύματι τῇ ὑποδείξει καὶ τῇ προτροπῇ τῆς Κυβερνήσεως, εἶνε κοινὸν μυστικόν, τὴν δὲ ἐνέργειαν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Καφαντάρης θεωρεῖ ὡς καταλύουσαν πᾶσαν ἔννοιαν τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας. Ὁ κ. Καφαντάρης θεωρεῖ βεβαίαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου προσθέσας: «Ἔχομεν τοιουτοτρόπως ἓν ἐπὶ πλέον φαινόμενον τῆς προϊούσης ἀποσυνθέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν περιήγαγε τὴν χώραν ἡ Κυβέρνησις, ἓν ἐπὶ πλέον φαινόμενον τῆς ὀπισθοδρομήσεως τῆς Ἑλλάδος τὴν τελευταίαν τετραετίαν πρὸς καταστάσεις τὰς ὁποίας ἐδικαιοῦτο νὰ θεωρῇ ἡ δεινοπαθοῦσα Ἑλληνικὴ Κοινωνία ὡς ἀνεπιστρεπτεὶ παρελθούσας».

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐξηκολούθησεν ὅτι δὲν ἀνησυχεῖ ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης, διότι, φρονεῖ ὅτι καὶ ἂν δὲν ἐξέπνευσεν ἡ στρατιωτικὴ κίνησις πρὸς ἀνωμάλους λύσεις, πάντως δὲν πρόκειται νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω μέχρι πραξικοπήματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐσήμαινε τὴν ὁριστικὴν κατάρρευσιν τῆς Ἑλλάδος. Τὴν πεποίθησίν του ὁ κ. Καφαντάρης εἶπεν, ὅτι στηρίζει εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, οἵτινες δὲν θὰ θελήσουν νὰ γίνουν ὄργανα ὑποβολιμαίων εἰσηγήσεων, καὶ εἰς τὸ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἀποτολμήσῃ νὰ προβῇ εἰς στρατιωτικὸν κίνημα ἀναμετρῶσα τὰ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα, ἀλλ' ὅτι θὰ ἀνακρούσῃ πρύμναν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κήρυξιν δικτατορίας ὁ κ. Καφαντάρης εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι οἱ σήμερον κυβερνῶντες, δὲν θὰ φθάσουν ποτὲ εἰς ἀπροκάλυπτον κήρυξιν τῆς δικτατορίας. Ἡ δικτατορία τοὺς θέλγει καὶ τὴν ἤσκουν δυστυχῶς κατὰ τὸν χείριστον τρόπον ἐπὶ τετραετίαν, ἀλλὰ τοὺς θέλγει μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συγκαλύψεως αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπίφασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς νομιμότητος».

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐξηκολούθησε λέγων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπενόησε τὰ περὶ στρατιωτικῶν κινημάτων διὰ νὰ θέσῃ τὸν λαὸν πρὸ σκληροῦ διλήμματος καὶ νὰ τὸν ἐξαναγκάσῃ νὰ τὴν ψηφίσῃ, ὡς ἔπραξε κατὰ τὸ 1928. «Ἢ Βενιζέλος ἢ κίνημα». Ἐτέθη πρὸ τοῦ λαοῦ τὸ πυροτέχνημα τοῦτο, διὰ νὰ ἐμφανίσῃ τὸν ἑαυτόν της ἡ Κυβέρνησις, ὅτι εὑρίσκεται εἰς συνδυασμὸν πρὸς τὴν ἔνοπλον δύναμιν τῆς χώρας.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐτόνισεν ὅτι αἱ παλαιαὶ παρατάξεις μὲ τὰ πάθη καὶ τὰς ἀντιζηλίας των δὲν δύνανται νὰ παράσχουν ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον, καὶ προσέθεσεν:

«Ἐπέστη ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει, ἐὰν θέλῃ νὰ προκόψῃ, νὰ ἀναπλάσῃ ἐκ βάθρων τὴν πολιτικήν της ὀργάνωσιν, τὴν πολιτικήν της ζωήν, νὰ πλήξῃ τὰς ἀκρότητας καὶ τὰς ἐκμεταλλεύσεις καὶ νὰ τραπῇ ἀποφασιστικῶς πρὸς νέας ἀληθῶς γονίμους κατευθύνσεις. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκπηδήσῃ ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ ὁ σπινθὴρ τοῦ καθαροῦ καὶ νὰ ἀνακύψῃ ἡ νέα ὑγιὴς κατάστασις».

Τὸν λόγον τοῦ κ. Καφαντάρη ἐπηκολούθησαν παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος παρωμοιάζει τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν μὲ μαινόμενον ταῦρον, ὁ ὁποῖος ἐπέπεσεν ἐναντίον ὑαλοπωλείου. Κατέθραυσε καὶ κατέστρεψε τὰ πάντα. Προσέθεσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἵδρυσε δύο νέα Ὑπουργεῖα καὶ 6 ὑφυπουργεῖα καὶ ἐνῷ ὑπεσχέθη νὰ καταργήσῃ 10 χιλιάδας θέσεις, ἐδημιούργησε ἐπὶ πλέον 9,000 τοιαύτας αὐξήσας τὰς δαπάνας εἰς ἓν δισεκατομμύριον ἐτησίως.

Εἰς τὴν ὁδοποιΐαν ἐπετάχθησαν κυριολεκτικῶς 1,550 ἑκατομμύρια ὅλοι σχεδὸν οἱ κατασκευασθέντες δρόμοι ἔμειναν ἡμιτελεῖς καὶ κινδυνεύουν νὰ καταστραφῶσιν ἐπλούτισαν δὲ μόνον οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως μεσῖται μεσάζοντες καὶ παραμεσάζοντες. Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἀληθινὸς Παναμᾶς ἐξηκολούθησε καὶ εἰς τὰ νέα σχολεῖα τὰ ὁποῖα ἤρχισαν νὰ καταρρέουν καὶ οὕτω πως κινδυνεύουν νὰ χαθοῦν ἄλλα τρία δισεκατομμύρια, χρειάζονται δὲ ἀκόμη ἄλλα 11 δισεκατομμύρια πρὸς ἀποπεράτωσίν των, ἐνῷ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν πλέον οὔτε ὀβολόν.

Ἡ Κυβέρνησις ὅσον πτωχότερον καθίστατο τὸ Κράτος τόσον περισσότερον ηὔξανε τὰς σπατάλας της, προσέθεσεν ὁ κ. Ζαβιτσιάνος.

Ἠθέλησε νὰ τὰ κάμῃ ὅλα διὰ μιᾶς. Ἠθέλησε νὰ κάμῃ καὶ σιδηροδρομικὴν πολιτικὴν πετάξασα διὰ τὴν γραμμὴν Καλαμπάκας — Βεροίας 800 ἑκατομμύρια καὶ οὕτω πως ἔχει μίαν γραμμὴν ἡμιτελῆ, μικράν, ἄνευ ἀρχῆς καὶ ἄνευ τέλους, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ παραμείνασα ἡμιτελής.

Ἐνῷ, λέγει, ὅλα τὰ μεγάλα Κράτη καὶ ἡ Ἰταλία ἐξώδευσε περὶ τὰς 10 χιλιάδας λιρέττας διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τάφου τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπέταξε πλέον τῶν 20 ἑκατομμυρίων διὰ νὰ κατασκευάσῃ τὸ ἄτεχνον ἐκεῖνο ἔργον.

Εἰς τὰ παλαιὰ ἀνάκτορα πετῶνται ἤδη ἄνω τῶν 120 ἑκατομμυρίων ἤτοι ἡ συνολικὴ σπατάλη θὰ ὑπερβῇ τὰ 10 δισεκατομμύρια δραχμῶν.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως τὰ χρήματα αὐτά, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ζαβιτσιάνος, ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου ἐπεβάρυνε τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν μὲ φόρους 1300 ἑκατομμυρίων κατ' ἔτος καὶ ἐξήντλησε τελείως τὸν λαὸν καὶ οὕτω πως τρώγομεν τὸ ψωμὶ 8 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν ἐνῷ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἔχει 2,50.

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἐξηκολούθησε λέγων ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπεβάρυνε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μὲ δάνεια βαρέα ἐξαντλήσασα τὴν οἰκονομικὴν πίστιν τῆς χώρας καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκει τοῦτο εἶχε τὴν μεγαλομανίαν νὰ παριστᾷ τὴν Ἑλλάδα ὡς πλουσιωτάτην πρὸς τοὺς ξένους καὶ νὰ ἐξαπατᾷ αὐτοὺς ἄνευ λόγου. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων τὴν ἐξηνάγκασε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν πλήρη ἀποτυχίαν της, οὐδεμίαν μετῆλθεν οἰκονομικὴν πολιτικήν, ἐνῷ δὲ αἱ εἰσπράξεις τοῦ δημοσίου μειοῦνται κατὰ τὸν ἐλεεινότερον τρόπον, ἡ Κυβέρνησις αὐξάνει διαρκῶς τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ κομματικά της συμφέροντα, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ζαβιτσιάνος, ἡ Κυβέρνησις ἐπέβαλεν ἄλλους 12 νέους φόρους ἀποκομίσασα 720 ἑκατομ. δραχμῶν.

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἐτόνισεν, ὅτι ἡ μόνη σωτηρία τοῦ τόπου εἶνε αἱ ἐκλογαὶ καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνησις δὲν φαίνεται εὐμενὴς πρὸς αὐτὰς ἀναβάλλουσα ταύτας ἀδικαιολογήτως.

Ἐξηυτέλισε τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις μᾶς παρέδωσε δεσμίους εἰς τὰ συμφέροντα ξένων ἑταιρειῶν αἱ ὁποῖαι λυμαίνονται τὸ Κράτος δημιουργήσασα Κράτος ἐν Κράτει.

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἐν τέλει εἶπεν, ὅτι ἐπειδὴ ὑπάρχει σχετικὴ δυσπιστία πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ἐκ φόβου ταραχῶν, ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὰ συνεργαζόμενα δύο Προοδευτικὰ κόμματα, ἤτοι τὸ Προοδευτικὸν κόμμα καὶ τὴν Προοδευτικὴν Ἕνωσιν, τὰ ἐμπνέοντα τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν πεποίθησιν καλλιτέρας αὔριον. Τὸν λόγον τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ὅστις ἐχρωματίζετο καὶ διὰ τοῦ Ἑπτανησιακοῦ χιοῦμορ του καὶ ἐκφράσεων, ἐπηκολούθησαν παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί.

Τοὺς δύο ἀρχηγοὺς τῶν συνεργαζομένων Προοδευτικῶν κομμάτων κυριολεκτικῶς ἀπεθέωσε τὸ πλῆθος ἐξελθόντας τοῦ Κεντρικοῦ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ὁ μπάρμπα-Γιακουμῆς, ἕνας συμπαθητικὸς καὶ θυμόσοφος μεσόκοπος, τὸν ὁποῖον ἡ τελευταία κρίσις ἔχει κάμει ἄεργον, ἀδέκαρον καὶ μελαγχολικόν, ἐδιάβασε πρὸ ἡμερῶν τὴν ἐφημερίδα του, ἔτριψε τὰ χέρια του ἀπὸ ἱερὰ συγκίνησι καὶ κατόπιν φώναξε τὴν γυναῖκα του:

—Τί νέα καλὲ Γιακουμῆ;

—Μὰ εἶνε νὰ ρωτᾷς; δὲ διαβάζεις ἐδῶ τί γράφουν οἱ ἐφημερίδες;

—Τί πρᾶμμα;

—Νά, ἡ συνδιάσκεψι λέει τῆς Λωζάννης χάρισε στὴ Γερμανία 93 ὁλόκληρα ἑκατομμύρια μάρκα λέει, ποσὸν ὅπερ λέει ὤφειλε νὰ πληρώσῃ εἰς τὰς δυνάμεις γιὰ πολεμικὴ ἀποζημίωσι λέει...

—Καὶ τί μὲ νοιάζει ἐμένα τί κάνει ἡ Γερμανία, Γιακουμῆ, ἐμεῖς τί γινόμαστε τόσο καιρὸ δίχως δεκάρα, ποὺ ἔχουμε ταράξει στὸ βερεσὲ τὸν μπακάλη τὸ μανάβη καὶ τὸ φούρναρη; Ξέχασες πῶς χρωστᾶμε καὶ στὸ νοικοκύρη μας πέντε νοίκια; Αὐτὰ νὰ κάτσῃς νὰ σκεφτῇς καὶ ὄχι τί κάνει ἡ Γερμανία.

—Ἐσεῖς ἡ γυναῖκες τὤχετε τέλος πάντων νὰ εἴσαστε κουτές, τῆς ἀπήντησε μὲ ἠρεμία καὶ μὲ ἀπάθεια ὁ μάστρο-Γιακουμῆς, καὶ δὲν θ' ἀργήσῃς νὰ ἰδῇς τί σημασία ἔχει γιὰ μένα ἡ μεγάλη αὐτὴ εἴδησι.

Καὶ πράγματι τὴν ἄλλη μέρα κατάλαβε ἡ φτωχὴ γυναῖκα τὰς συνεπείας τῆς εἰδήσεως αὐτῆς, ὅταν ἦρθε γιὰ εἰκοστὴ φορὰ ὁ νοικοκύρης νὰ ζητήσῃ τὸ νοίκι.

—Ἢ θὰ μὲ πληρώσετε ἢ θὰ μοῦ ἀδειάσετε τὸ δωμάτιο.

—Ὥστε γιὰ τὴν πληρωμὴ ἦρθες πάλι ἐδῶ;

—Καὶ βέβαια.

—Ἐπιμένεις;

—Ἐπιμένω.

Ἔ, πάρε λοιπὸν μαζεμένα τὰ νοίκια σου, εἶπε στὸ νοικάρη του καὶ τοῦ ἔδωσε.... τὴν ἐφημερίδα. Ἐδῶ ρὲ δὲν πληρώνει κοντζὰ μ' Γερμανία καὶ θὰ πληρώσω ἐγώ;

Καὶ ὁ ἰδιοκτήτης ἐξελθὼν κατόπιν τούτου.... ἔκλαυσε πικρῶς.

Προβλέπω ἀπὸ ὅσα διαβάζω νὰ γίνωνται τόσο στὸ ἐξωτερικὸ ὅσο καὶ στὴν Ἑλλάδα, ὅτι λίαν προσεχῶς τὸ φάγωμα θὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς κοινωνικὴ ἀνάγκη. Εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ διαβάζουμε στὰς ἐφημερίδας αὐτοκτονίας γιὰ οἰκονομικοὺς λόγους, γιατὶ ποιὸς τρελλάθηκε νὰ πετάξῃ τὰ μυαλά του στὸν ἀέρα, ἐφ' ὅσον μπορεῖ εὐκολώτατα νὰ φάῃ τὰ νοίκια τοῦ νοικοκύρη του ἢ τὸ γογγρισμό τοῦ μπακάλη του μὲ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν. Ἡ δουλειές μόνον τῶν δικηγόρων θὰ σταματήσουν γιατὶ ποιὸς θὰ κάνῃ τὴν τρέλλα νὰ τραβήξῃ στὰ δικαστήρια ἕνα ποὺ τοῦ χρωστᾷ, ὅταν ἔχουν πάρει ἤδη δρομολόγιο καλὸ βγάζοντα ἀποφάσεις μὲ σκεπτικὸ τὸ γνωστὸ «ἔχε νὰ λαβαίνῃς».

Ἡ πλέον ὅμως δυστυχὴς τάξις ἀνθρώπων εἶνε οἱ ἰδιοκτῆται. Μοῦ ἔλεγε τὶς προάλλες μὲ πικρὸ παράπονο στὰ χείλη κάποιος ἐξ αὐτῶν.

—Δυναμίτη θὰ βάλω νὰ τινάξω στὸν ἀέρα τὸ μαγκούφικο τὸ σπίτι μου. Μέχρι τινὸς εἴχαμε τὸ ἐνοικιοστάσιο καὶ δὲν μποροῦσα νὰ εἰσπράξω ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστάς μου παρὰ ἐλάχιστα πράγματα τώρα ποὺ ἔπαψε τὸ ἐνοικιοστάσιο, ἔπαψαν ἐξ ὁλοκλήρου νὰ μὲ πληρώνουν.

Καὶ ἤρχισε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κανονιοστασίου, συνεπλήρωσα ἐγώ.

ΜΕΤΑΞΩΤΟΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Οὐ μόνον ἐκ τῶν γηγενῶν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν προσφύγων ἡ πλειονότης ἐτάχθη ὑπὲρ τοῦ κ. Γ. Καφαντάρη. Ἀντελήφθησαν οὗτοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων οἰκειοποιήθη ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐνήργησεν ὁ κ. Γ. Καφαντάρης, ἐνῷ πραγματικῶς εἰς τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν ὀφείλεται ἡ διασπάθισις καὶ ἡ κατάχρησις τοῦ προσφυγικοῦ χρήματος.

Ἡ ἀφύπνισις τῶν προσφύγων εἶνε γενική.

Ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν πράξῃ ἡ κυβέρνησις, οἱονδήποτε μέσον καὶ ἂν μεταχειρισθῇ διὰ νὰ δελεάσῃ καὶ πάλιν τοὺς πρόσφυγας, δὲν θὰ ἐπιτύχῃ. Θὰ μαυρισθῇ ἀγρίως. Ὅλοι φαίνονται διατεθειμένοι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν κ. Γ. Καφαντάρην.

***

ΥΠΕΡ ΤΟΥ κ. Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ ὑπὲρ τοῦ κ. Γ. Στρατηγοῦ ρεῦμα ὁσημέραι ὀγκοῦται. Ὁλόκληρα σωματεῖα ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ὑποστηρίξωσι τὸν κ. Στρατηγὸν εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Τὸν κ. Στρατηγὸν ὑποστηρίζουσιν ἰσχυρότατοι παράγοντες εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰς τὰ Καμίνια, εἰς τὴν Κοκκινιάν, Κουτσουκάρι, Καραββᾶν, Δραπετσῶνα καὶ Πειραϊκήν. Εἰς τὴν κίνησιν αὐτὴν τὸ μᾶλλον ἐνεργὸν μέρος ἔχουσιν οἱ Κυθήριοι οἱ ὁποῖοι, γηγενεῖς καὶ Σμυρναῖοι κατέχουσιν ἐξέχουσαν θέσιν ἐν Πειραιεῖ. Τὰ ἀποτελέσματα εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ὑπερβῶσι πᾶσαν προσδοκίαν.

***

ΑΙ ΜΥΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Ἤρχισαν καὶ πάλιν αἱ μυστικαὶ καὶ τεχνηέντως γινόμεναι διαδόσεις πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Κοντολέοντος.

Κατ' ἀρχὰς οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὸν κύκλοι ἐν Κυθήροις προσεποιοῦντο ὅτι ὁ κ. Στρατηγὸς ἦτο κίνδυνος δι' αὐτοὺς καὶ μετεχειρίζοντο τὸ σύνηθες αὐτοῖς σκωπτικὸν καὶ ὑπεροπτικόν, ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματός του χαμόγελον, σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως εὑρεθέντες πρὸ τῆς καταφανεστάτης πλέον προτιμήσεως τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ διὰ τὸν κ. Στρατηγόν, ὅταν κατ' ἀνάγκην ἔπρεπε κάτι νὰ εἴπωσι, διέδιδον ὅτι θὰ ὑποστηρίξωσι τὸν κ. Κοντολέοντα, διότι ἡ ψῆφος των δῆθεν θὰ ἐπήγαινε χαμένη εἰς τὸν κ. Στρατηγόν, ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἐλπίδας ἐπιτυχίας.

Ὁποία οἰκτρὰ ἀπάτη ἐκ μέρους των! Δὲν ἐγνώρισαν καλῶς τὸν χαρακτῆρα τοῦ κ. Στρατηγοῦ ὅστις ἐσυνείθισε πάντοτε νὰ ὑπερπηδᾷ τὰ πρὸ αὐτοῦ ἐμπόδια διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ εὐθύτητός του, καὶ τὸ μεγαλείτερον, ἐλησμόνησαν ὅτι ὁ κ. Στρατηγὸς καθὼς καὶ ὅλοι οἱ Κυθήριοι γνωρίζουσι καλῶς αὐτοὺς καθὼς καὶ τὰ ἀρχέγονα καὶ μυστικιστικὰ ὅπλα των. Ἐπομένως χαμένος ὁ κόπος των. Οἱ Κυθήριοι δὲν ἀπατῶνται.

Διὰ τοὺς Πειραιεῖς οὔτε λόγος, διότι ὁ κ. Κοντολέων εἶνε ἐντελῶς ἄγνωστος εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδὲ ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ γίνῃ γνωστὸς ποτέ, διότι εἰς τὸν Πειραιᾶ ὅπου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ παρελθὸν ἄλλων, χρειάζονται νεῦρα καὶ προσωπικότης πρὸς δημιουργίαν κόμματος. Δανεικὰ δὲν χωρᾶνε.

***

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ

Καίτοι κρίνομεν περιττὸν νὰ ὁμιλήσωμεν πλέον διὰ τὸν βουλευτὴν τῆς νήσου μας κ. Τσιτσίλιαν, δεδομένου ὅτι οὐδὲ ὁ ἴδιος ἐλπίζει κἂν ὅτι θὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν συνδιασμὸν τῶν Φιλελευθέρων Πειραιῶς καθὼς καὶ ἄλλοι τινὲς ὑποψήφιοι Κυθήριοι, οἵτινες προσπαθοῦν δημιουργοῦντες θόρυβον περὶ τὸ ὄνομά των νὰ πείσωσι τοὺς ἀρχηγούς των, ὅτι εἶνε ἀπαραίτητοι δι' αὐτούς, ἐν τούτοις θὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ σήμερον ὅσον ἀφορᾷ εἰς ὅσα ἔγραψεν ὁ κ. Τσιτσίλιας περὶ τοῦ διορισμοῦ του

ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΙ ΑΡΧΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΠΟ 3.000 ΕΤΩΝ

Ἤδη μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἐξέτασιν ἑκάστου τῶν τριῶν μερῶν τῆς ἀγωγῆς, ἀκολουθοῦντες τὴν φυσικωτέραν τάξιν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἀριστοτέλης παραδέχεται.

Οὕτω εἰς μὲν τὸ πρῶτον μέρος δηλαδὴ τὴν γυμναστικήν, θέλομεν περιλάβει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μόρφωσιν τοῦ σώματος, εἰς δὲ τὸ δεύτερον μέρος, δηλαδὴ τὴν μουσικήν, θέλομεν περιλάβει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μόρφωσιν τῆς καρδίας, εἰς δὲ τὸ τρίτον τὴν γραμματικήν, θέλομεν περιλάβει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νοός.

ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Κατὰ τὴν παλαιοτάτην ἐποχὴν οἱ Ἕλληνες ἐγυμνάζοντο ἐν ὑπαίθρῳ, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ οὐχὶ εἰς ἱδρύματα ἐπίτηδες κατασκευασθέντα καὶ οἱ μὲν παῖδες κατεγίνοντο εἰς ἀνάλογα τῆς ἡλικίας των ἀγωνίσματα ἢ μᾶλλον παιδιᾶς καθόσον αὗται καὶ πολὺ δικαίως ἐνόμιζον ἀσκήσεις, συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος καὶ τῆς νοήσεως τὴν διέγερσιν.

Ἐκ τῶν πολῶν τούτων παιδιῶν ἀξιολογώτεραι εἶνε αὗται :

1) Ἡ Διελκυστίνδα ἥτις ἐπαίζετο ὡς ἑξῆς :

Δύο μερίδες παίδων ἀνθεῖλκον ἑκατέρους κρατοῦντες σχοινίον, ἐκείνη δὲ ἥτις προσεῖλκε πρὸς ἑαυτὴν τὴν ἑτέραν ἐνίκα.

2) Ἡ ἀναρρίχησις ἐπὶ κάλῳ. Δηλαδὴ εἶχον σχοινίον ἀνηρτημένον ἀπὸ στύλου ἢ ἄλλου τινὸς ἐπιτηδείου μέρους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνερριχῶντο διὰ τῶν χειρῶν ὀρθίῳ σώματι.

3) Ὁ κυνδαλισμὸς ἢ κυνδάλη. Ἡ Παιδιὰ αὕτη ἐπαίζετο διὰ πασσάλων ὡς ἑξῆς. Ἕκαστος τῶν παίδων, ἐσπούδαζε νὰ ἐμπήξῃ εἰς λάκκον κάθυδρον, ἕνα πάσσαλον, ῥίπτων τοῦτον μετὰ δυνάμεως, ἕτερος δὲ συμπαίκτωρ παῖς κτυπῶν δι' ἑνὸς τῶν ἰδικῶν του πασσάλων τὸν ἐμπαγέντα ἐφιλοτιμεῖτο νὰ ἐκκρούσῃ τοῦτον ἐνίκα δὲ ἐκεῖνος ὅστις θὰ κατώρθωνε νὰ ἐκκρούσῃ τοὺς παγέντας πασσάλους καὶ νὰ ἐμπήξῃ τὸν ἰδικόν του. Ἐκ τούτου προῆλθε καὶ ἡ παροιμία κατὰ τὸν Πολυδεύκην,

«Ἧλῳ τὸν ἧλον καὶ παττάλῳ τὸν πάτταλον».

4) Ἡ Ἱππὰς ἢ ἐν κοτύλῃ ἢ κυβιτίνδα καλουμένη παιδιὰ ἐπαίζετο ὑπὸ δύο συμπαιζομένων παίδων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς ἵστατο καὶ συνάπτων τὰς χεῖρας εἰς τὰ ὄπισθεν, ἐδέχετο εἰς αὐτὰς τὸν ἕτερον ὅστις ἀναβὰς ἐπὶ τὰ νῶτα αὐτοῦ περιήγετο.

5) Ὁ ἐφεδρισμός. Παιδιὰ εἰς τὴν ὁποίαν οἱ παῖδες καθίστων τὸν λίθον, τὸν ὁποῖον ἐκτύπων μακρόθεν διὰ σφαιρῶν ἢ λίθων καὶ ἐὰν τις ἀνέτρεπεν αὐτόν, ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ μὴ ἀνατρέψαντος μέχρι τοῦ ἀνατρέψαντος λίθου τὸν ὁποῖον ἐκάλουν δίορον.

6) Ἡ χυτρίνδα. Παιδιὰ ἥτις ἐπαίζετο ὡς ἑξῆ:

Παῖς ἐκάθητο ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐκαλεῖτο χύτρα. Οἱ δὲ ἄλλοι παῖδες περιτρέχοντες, ἐκτύπων ἢ ἐπείραζον τοῦτον, αὐτὸς δὲ προσεπάθει νὰ συλλάβῃ ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ ὃν τ... συνελάμβανεν ἐκάθητο ἀντ' αὐτοῦ.

7) Ἡ σχοινοφιλίνδα ἐπαίζετο ὡς ἑξῆς:

Πολλοὶ συμπαίκτορες ἐκάθηντο κύκλον εἷς δὲ ἔχων σχοινίον ἐπεδίωκε νὰ καταθέσῃ αὐτὸ κρυφίως πλησίον ἑνὸς τῶν παρακαθημένων καὶ ἐὰν μὲν ἠγνόει τοῦτο ἐτύπτετο ἐκεῖνος καὶ ἐγειρόμενος περιέτρεχεν. Ἐὰν δὲ ἐγνώριζε ἐδίωκε τὸν κρύψαντα τύπτων αὐτόν.

8) Ἡ τρόπα. Παιδιὰ καθ' ἣν οἱ παῖδες ἔχοντες ἀστραγάλους ἢ λιθίδια ἢ βαλάνους, προσεπάθουν νὰ ἐμβάλωσι ταῦτα εἰς λάκκον ἐξεπίτηδες κατασκευασθέντα.

9) Ἡ στρεπτίνδα. Οἱ παίζοντες τὴν παιδιὰν ταύτην προσεπάθουν νὰ στρέψωσι νόμισμα ἢ ὄστρακον τὸ ὁποῖον κατέθετον, δι' ἄλλου νομίσματος ἢ ὀστράκου.

10) Ὁ Ἐποστρακισμός. Παιδιὰ ἥτις ἐπαίζετο παρὰ τὴν θάλασσαν ἢ ὄχθας ποταμῶν. Κατ' αὐτὴν ἐρρίπτοντο ὄστρακα ἢ πλατέα λιθίδια τὰ ὁποῖα ἐπέτρεχον ὑπεράνω τοῦ ὕδατος καὶ ἐπήδων πρὸ τῆς καταβυθίσεως. Ἐκ τοῦ πλήθους δὲ τῶν πηδημάτων ἐξηρτᾶτο ἡ νίκη.

11) Ὁ τροχός. Ἡ παιδιὰ αὕτη ἐπαίζετο διὰ τροχοῦ ἐκ ξύλου ἢ μετάλλου, ὃν ἐκτύπων δι' ἐλατῆρος καὶ ἠκολούθουν, ἐνίοτε δὲ περὶ τὸν τροχὸν ἔθεττον κρίκους οἵτινες κατὰ τὴν στροφὴν τοῦ τροχοῦ ἐκρικίλιζον, ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ παιδιὰ κρικηλασία ἐκαλεῖτο. Τὴν παιδιὰν ταύτην ἔπαιζον μᾶλλον οἱ παῖδες τῶν εὐγενῶν, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Εὐριπίδης ὅστις παράγει τὴν τροφὸν τῶν τέκνων τῆς Μηδείας λέγουσαν.

«Ἀλλ' οἱ δὲ παῖδες ἐκ τροχῶν πεπαυμένοι»
«στείχουσι μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι»

Καὶ γραφαὶ πολλαὶ ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ὁποίας δείκνυνται παῖδες εὔμορφοι καθὼς ὁ Γαννυμίδης καὶ ὁ Ἔρως παίζοντες τροχόν.

Αὗται ἦσαν αἱ κυριώτεραι παιδιαί, ὑπῆρχον δὲ καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἃς ἐν τῷ Θ' βιβλίῳ τοῦ Πολυδεύκους βλέπομεν.

Κατόπιν ὅμως ἱδρύθησαν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀξιόλογα ἱδρύματα ἐπονομασθέντα γυμνάσια διότι οἱ ἐν αὐτοῖς ἀσκούμενοι νέοι ἠσκοῦντο γυμνοί.

Περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἔχομεν τὰς ἑξῆς πληροφορίας.

Ἁπάντων ἡ διαίρεσις καὶ διάθεσις ἦτο σχεδὸν ἡ αὐτή. Κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους ᾠκοδομεῖτο ἐν σχήματι τετραγώνου ἢ ἐπιμήκους ὀρθογωνίου καὶ εἶχε περίμετρον δύο σταδίων ἢ χιλίων διακοσίων ποδῶν. Ἑκάστη δὲ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ ἀπετελεῖτο ὑπὸ μιᾶς στοᾶς ἐκτὸς τῆς πρὸς μεσημβρίαν πλευρᾶς ἥτις ἀπετελεῖτο ὑπὸ δύο στοῶν εἰς τὰς ὁποίας ἦτο τὸ ἐφηβεῖον, ὁ τόπος δηλαδὴ ὅπου ἐγυμνάζοντο οἱ ἔφηβοι καὶ πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος ἦτο τὸ κωρυκεῖον ὅπου μετὰ κωρύκων ἐγυμνάζοντο, ἤτοι σάκκων δερματίνων πλήρων ἄμμου, τοῦτο συνείχετο μετὰ τοῦ κονίστρου εὑρισκομένου πλησίον τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ καὶ ἀριστερᾷ τούτου ὑπῆρχε τὸ ἐλαιοθέσιον, ὁ τόπος δηλαδὴ ὅπου ἠλείφοντο οἱ ἀγωνιζόμενοι καὶ πλησίον πάλιν τούτου ὁ ψυκτήριος οἶκος κλπ. Εἰς τὰς ἄλλας στοὰς ὑπῆρχον ἐξέδραι εἰς εὐρυχώρους τόπους μετὰ ἑδρῶν ὅπου φιλόσοφοι συνεφιλοσόφουν καὶ ῥήτορες καὶ ἄλλοι ἐλόγιμοι ἄνδρες συνωμίλουν καὶ συνδιελέγοντο.

Κατόπιν ᾠκοδομήθησαν καὶ ἕτεραι στοαὶ αἵτινες συνείχοντο μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἡ μὲν πρὸς τὴν Β. πλευρὰν ἦτο διπλῆ αἱ δὲ ἄλλαι ἁπλαῖ. Τούτων δὲ τὰ πρὸς τοὺς τοίχους καὶ τοὺς κίονας μέρη ὑψοῦντο περὶ τοὺς 10 πόδας, εἰς τὸ μέσον δὲ ὑπῆρχε σκάμμα εἰς τὸ ὁποῖον κατήρχοντο διὰ δύο βαθμίδων καὶ εἰς αὐτὸ ἐγυμνάζοντο οἱ ἀγωνισταὶ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος διὰ νὰ μὴ ἐνοχλοῦν τοὺς ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων περιπατοῦντας. Αἱ στοαὶ αὗται ἐκαλοῦντο ξυστοί, παρὰ τοὺς ξυστοὺς δὲ ἦσαν κατάφυτοι καὶ σύσκιοι τόποι καὶ περίπατοι μεταξὺ τῶν δένδρων.

Ἐν πάσῃ Ἑλληνικῇ πόλει ὑπῆρχε γυμνάσιον, τὸ ὁποῖον μετὰ πάσης φιλοτιμίας ἐκοσμεῖτο ὑπὸ τῶν πολιτῶν δι' ἀγαλμάτων ἀνδριάντων κλπ.

Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχον πολλὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ γυμνάσια, ἐκ τῶν ὁποίων ὀνομαστότερα ἦσαν τὸ Λύκειον, τὸ Κυνόσαργες, ἡ Ἀκαδημία, τὸ λαμπρὸν γυμνάσιον τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ἄλλα.

Ἐπίσης ὑπῆρχον καὶ πολλαὶ παλαῖστραι εἰς τὰς ὁποίας κατ' ἀρχὰς ἐγυμνάζοντο ἰδίως οἱ παῖδες κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων καὶ ἐξ αὐτῶν κατόπιν προῆλθον τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα εὐρύτερα καὶ ἀρχιτεκτονικὰ γυμνάσια τὰ συνεχόμενα μετὰ τῶν παλαιστρῶν.

Ἐπιστάται δὲ τῶν γυμνασίων καὶ παλαιστρῶν ἀναφέρονται γυμνασταὶ καὶ παιδοτρίβαι. Καὶ οἱ μὲν γυμνασταὶ ἐδίδασκον εἰς τοὺς νέους θεωρητικῶς τὴν γυμναστικήν, οἱ δὲ παιδοτρίβαι πρακτικῶς, καθὼς ἀποφαίνεται ὁ Γαληνὸς λέγων: «Ὁ παιδοτρίβης ἁπασῶν μὲν τῶν κατὰ παλαίστραν ἐνεργειῶν ἐπιστήμων ἐστὶν ὅ,τι δὲ ἑκάστη πέφυκε δρᾶν, ἀγνοεῖ, ἀλλὰ ὁ γυμναστικὸς οὐκ ἀγνοήσει τὴν δύναμιν αὐτῆς».

Οἱ ἔφοροι καὶ ἄρχοντες ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐκαλοῦντο σωφρονισταὶ καὶ ἔργον εἶχον νὰ ἐποπτεύωσι τὴν ἀγωγὴν τῶν ἀγωνιζομένων καὶ καθοδηγῶσιν αὐτοὺς εἰς σωφροσύνην καὶ κοσμιότητα. Ἦσαν δὲ ἐν Ἀθήναις δέκα σωφρονισταὶ εἷς ἐξ ἑκάστης τῶν δέκα φυλῶν. Ἐξοχώτερος δὲ ἄρχων τῶν γυμνασίων ἦτο ὁ γυμνασιάρχης, ὅστις διεκόσμει τοὺς τόπους, ὅπου ἐγίγνοντο οἱ ἀγῶνες, διωργάνου τὰς λαμπαδοδρομίας, ἐχορήγει τὸ εἰς τὰ γυμνάσια δαπανώμενον ἔλαιον (τοῦτο κατόπιν ἐχορηγεῖτο ὑπὸ τῆς πόλεως) ἐπετήρει τὴν διαγωγὴν τῶν ἐφήβων καὶ εἶχε τὴν ἐξουσίαν ὅπως ἐκβάλῃ τῶν γυμνασίων οἱονδήποτε ἀκοσμοῦντα εἴτε φιλόσοφον, εἴτε διδάσκαλον, καθὼς ἀναφέρει ὁ Πλάτων ὅτι ὁ γυμνασίαρχος ἐκέλευσε τὸν σοφιστὴν Πρόδικον νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ γυμνασίου, «ὡς οὐκ ἐπιτήδεια τοῖς νόμοις διαλεγόμενον».

Ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκοδομὴν καὶ ἐσωτερικὴν διοργάνωσιν τῶν γυμνασίων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκάλων καὶ ἀρχόντων.

Ἤδη δὲ ἂς παρακολουθήσωμεν ἑκάστην τῶν ἀσκήσεων καὶ γυμνασίων ἐκ τῶν ὁποίων ἡ θαυμαστὴ ἀνδρεία καὶ ρώμη καὶ σωφροσύνη ἀπεκτῶντο καὶ διεμόρφωσαν τὴν φυλὴν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἀπεθανάτισαν καλλιτέχναι καὶ ποιηταί, διότι ἐξ αὐτῶν ἀπεφαίνοντο ἀρεταὶ ἀνδρῶν καὶ κάλλη καὶ θαυμασταὶ εὐεξίαι καὶ τὰ παρόμοια, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς γλύπτας παρεῖχον τὰ κάλλιστα παραδείγματα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν θαυμαστῶν αὐτῶν ἔργων.

Ὀνομασταὶ δὲ γυμνασίαι καὶ ἀθλήσεις καὶ εἰς τὰ γυμνάσια καὶ εἰς τοὺς κοινοὺς ἀγῶνας ἦσαν οἱ ἑξῆς:

Πρῶτον, ὁ δρόμος. Οὗτος προυτάσσετο τῶν ἄλλων ἀγωνισμάτων καὶ ἐτελεῖτο εἰς τόπον κατάλληλον ὅστις ἐκαλεῖτο στάδιον διότι τὸ εἰς αὐτὸν ὡρισμένον μῆκος ἦτο ἑξακοσίων ποδῶν ἤτοι ἑνὸς σταδίου (192 μέτρα)· ἱδρύετο δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλησίον λόφου τοῦ ὁποίου ἡ κατακλινὴς πλευρὰ ἀπετέλει ἓν μέρος τοῦ σταδίου τὸ δὲ ἕτερον αὐτοῦ μέρος κατεσκευάζετο ἐκ χώματος, ὅπου δὲ δὲν ὑπῆρχε γαιόλοφος, ἐκεῖ ἀνύψουν χώματα καὶ ἔκτιζον ἑδώλια πέτρινα ἢ μαρμάρινα, διὰ τοὺς θεατάς.

Διὰ τῶν δύο τούτων ὑψωμάτων ἐγίνετο ἐπιμήκης τὶς αὐλὴ τῆς ὁποίας τὸ μὲν ἓν ἄκρον ἀπετέλει εὐθεῖαν γραμμήν, τὸ δὲ ἕτερον ἡμικύκλιον.

Ἡ ἀρχὴ δὲ καὶ τὸ τέλος τοῦ δρόμου ἐσημειοῦτο διὰ δύο στηλῶν καὶ ἐλέγετο κοινῶς γραμμή.

Ἀλλ' εἰς τὴν διάλεκτον τῶν φιλάθλων, τὸ μὲν σημεῖον ὁπόθεν οἱ δρομεῖς ἀφίεντο ἄφεσις καὶ ὕσπληξ καὶ καὶ γραμμὴ ἢ βαλβίς, τὸ σημεῖον δὲ εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμπτον νύσσα ἢ καμπτήρ, ὅπου δὲ ἔπαυεν ὁ δρόμος τέρμα ἢ βατήρ.

Ἤδη ἂς ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὸν δρόμον.

Οὗτος ἐτελεῖτο κατὰ τρεῖς τρόπους!

Πρῶτον ἔτρεχον οἱ δρομεῖς ἅπαξ τὸ ὅλον μῆκος τοῦ σταδίου ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἀφέσεως μέχρι τοῦ τέρματος 2) Δεύτερον ἔτρεχον θαυμαστόν τι μῆκος δέκα τεσσάρων κατά τινας, εἴκοσι κατ' ἄλλους καὶ εἴκοσι τεσσάρων κατ' ἄλλους σταδίων.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ τοῦ δρόμου διάστημα ἦτο ἑνὸς σταδίου ὤφειλε φυσικὰ ὁ ἀγωνιζόμενος νὰ διατρέξῃ τὸ στάδιον ἢ ἀναλόγως τοῦ τιθεμένου μήκους.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ καταπληκτικοῦ τούτου ἀγωνίσματος ἦτο ἀνάγκη καὶ οἱ πόδες νὰ εἶνε ταχεῖς πολὺ ἀλλὰ καὶ καρτερίαν νὰ ἔχῃ ὁ ἀγωνιζόμενος οὐκ ὀλίγην.

Ε. Σ.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

«Φύγ' ἀπ' ἐδῶ. Δὲν εἶν' κανεὶς στὸ σπίτι κι' ἔπειτα ποιὸς εἶσαι καὶ τολμᾷς μὲ τέτοιο θάρρος κι' ἐπιμονὴ νὰ ζητᾷς νὰ μπῇς σὲ ξένο σπίτι. «Λωποδύτη, φύγ' ἀπ' ἐδῶ». «Ὄχι, Κύριε, δὲν εἶμαι τέτοιος ποὺ σὲ κάνουν νὰ πιστέψῃς τὸ ντύσιμο κι' ἡ κατάντια μου· κάτι ζητῶ ποὺ σὺ δὲν μπορεῖς νὰ μοῦ τὸ δώσῃς». Ἦταν τόσο γλυκά, κι' εὐγενικὰ μὰ καὶ παραπονιάρικα τὰ λόγια τοῦ «Λωποδύτη», ὥστε μ' ἀπέσπασαν ἀπὸ τὸ διάβασμά μου. Σηκώθηκα κι' ἀσυναίσθητα τράβηξα στὴν ἐξώθυρα, βλέπω τὸ θυρωρὸ νὰ σπρώχνῃ ἕνα παιδὶ ὡς δεκατριῶν χρόνων, ποὺ μ' ὅλο του τὸ χάλι διατηροῦσε ἴχνη λεπτῆς κι' εὐγενικιᾶς οἰκογενείας. Χίλιες σκέψεις πέρασαν στὸ νοῦ μου ὡς ποὺ μιὰ ἑδραιώθηκε «ὁποῖος κι' ἂν εἶσαι ἔλα μαζί μου ἴσως μπορέσω καὶ σοῦ φανῶ χρήσιμος στὸν πόνο σου». Μὲ βαρειὰ βήματα μπήκαμε στὸ γραφεῖο μου κι' ὅλως ἄσκεπτα καθίσαμε σὲ μιὰ καρέκλα. Λιγόλεπτη σιωπὴ βάσταξε καὶ μὲ μιὰ γοητευτικὴ μὰ καὶ χαδιάρα φωνὴ ἄρχισε νὰ μοῦ μιλᾷ : «Ἔχω ὁλότελα βαρεθῇ τὴ ζωή μου, δὲν βλέπω σ' αὐτὴ παρὰ τὴ λύπη καὶ τὴν ἀπελπισιὰ νὰ χοροπηδᾷ μπροστά μου· ἡ χαρὰ γιὰ μένα ἦταν ὄνειρο ἀπατηλό. Τώρα ξανάρχονται στὸ νοῦ μου τὰ σχολικὰ καὶ παιχνιδιάρικα παιδικά μου χρόνια μὲ τὶς τρέλλες τους. Βλέπω νά 'μαι μικρὸς μὲ τὰ ὁλόξανθα σγουρὰ μαλλιά μου πυργωμένος μὲ τὰ γλυκὰ φιλιὰ καὶ χάδια τῆς μητέρας μου, τῆς ψυχῆς ἐκείνης ποὺ μονάχα ἐφ' ὅσον ζοῦσε ἔνοιωσα τὴ χαρά.

Ξαναθυμᾶμαι τὰ ὄμορφα σχολικά μου χρόνια ποὺ τύχη κακιὰ μοῦ τἄκοψε μὲ τ' ἀτσαλένιο κι' ἄσπλαχνο της ψαλίδι ρίχνοντάς με σ' ἀτέλειωτη ἀπελπισιά».

Οἱ λυγμοὶ ἔκοψαν τὴ διήγηση τοῦ δυστυχοῦ καὶ ξαποσταμένο ἔγειρε τὸ παιδικό του κεφάλι σ' ἀκράτητα δάκρυα. «Ὦ πόσο τὸ λυπήθηκα, πόσο κάκισα τὴ ζηλιάρα τύχη ποὺ θέλει πάντα νὰ ρίχνῃ τοὺς ἀνθρώπους σ' ἀπέραντες δυστυχίες. «Πόσο σὲ ζηλεύω, ἐξακολούθησε γιατὶ νὰ μὴ λυπηθῇ καὶ μένα ἡ Μοῖρα καὶ νὰ μ' ἀφίσῃ ἡ μανοῦλα μου, τὰ χάδια μου, τὴ χαρά, τὴν εὐτυχία; Ὦ γλυκειά μου μανοῦλα. εἶχα ἀκόμη ἀνάγκη ἀπ' τὰ χάδια σου, ἐνῷ τώρα τὸ παντοτεινό σου ταξεῖδι μοῦ σάρωσε ὅ,τι εἶχα. Ὦ... Φιλὶ καὶ γέλοιο πατρικὸ δὲν ἔνοιωσα ποτὲ τί θὰ πῇ, γι' αὐτὸ ὅταν ὁ δάσκαλός μου μ' ἀνάγκαζε ν' ἀποστηθίζω κεῖνο τὸ τόσο ὄμορφο γιὰ τἄλλα παιδιὰ μὰ ἄχαρο γιὰ μένα τραγουδάκι «μῦρις» ὁ ξέρας, ἔφεξε τὸ σπιτικό, ἦρθ' ὁ πατέρας μὲ χαμόγελο γλυκό». Δὲν μποροῦσα νὰ νοιώσω τίποτε στὴν ψυχή μου, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ ἀτελείωτη λύπη καὶ ἕνα βαθὺ στεναγμὸ γιὰ τὴν ἄγνωστη σὲ μένα λέξι «πατέρας...» Νά γιατὶ εἶμαι «Λωποδύτης», νά γιατὶ ζητῶ παρηγοριά...».

Κάτι ἔνοιωθα νὰ θεριεύῃ μέσα μου, ἄρχισα ν' ἀγαπῶ περισσότερο τὸ πονεμένο παιδί, εἶχε ριζώσῃ ἡ ἀγάπη κι' ἡ συμπάθεια γι' αὐτὸ γιατί: «...μὲ τὰ ὁλόξανθα σγουρὰ μαλλιά μου...τῆς μητέρας μου, τῆς ψυχῆς ἐκείνης ποὺ...«πατέρας!». Ἐπαναλάβαινα μηχανικὰ αὐτὲς τὶς λέξεις, ἐνῷ μέσα μου θεριεύει μιὰ φωνή, ὁ Τάκης...ὁ Τάκης...ὢ ναὶ ἦταν αὐτὸς ποὺ ἐφ' ὅσον ζοῦσε ἡ γλυκειά του Μανοῦλα ἦταν τόσο χαριτωμένος, τόσο ναζιάρης, ἐνῷ τώρα ἕνας καταδιωγμένος ἕνας «Λωποδύτης» Ἀλλοίμονο..εἶναι ὁ Τάκης...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΛΑΝΟΣ

Γεώργιος Ι. Μαλᾶνος

Ὁ Συνεργάτης μας δεκατριετὴς υἱὸς τοῦ ἐγκρίτου Συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἰωάν. Μαλάνου, ὅστις παρ' ὅλον τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας το χειρίζεται θαυμασίως τὸν κάλαμον.

ΑΠ' ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ

Τὸ νέο κοινοτικὸ μέγαρο, τοῦ ὁποίου τι ἐγκαίνια περιεγράφησαν στὸ περσμένο σας φύλλο, ἔδωσε μιὰ πολὺ διαφορετικὴ ὄψι στὸν Ποταμό. Τὸν ἔκαμεν ὡραιότερο καὶ τὸν παρουσιάζει προοδευμένο.

Ἡ πλατεία ποὺ τὴν μιὰ ἄκρη της καταλαμβάνει τὸ κτίριο, τώρα ἔχει κίνησι, ἐν ᾧ πρῶτα ἦταν ἐντελῶς ἔρμη ἀκόμα καὶ τὸ καλοκαῖρι. Τρία ἢ τέσσερα γλομπάκια ἱκανῆς ἐντάσεως τὴν φωτίζουν καὶ κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα της πολλοὶ Ποταμῖτες πέρνουν τὰ ἀναψυκτικά του εἰς τὰ τραπεζάκια τοῦ περιποιητικοῦ κ. Μιχαλαρόγιαννη, τραπεζάκια σιδερένια. στολισμένα μὲ βασιλικὰ καὶ μὲ ντόπια πήλινα κανάτια, γιὰ νὰ κρατοῦν κρύο τὸ νερὸ γιὰ τὸν πελάτη, ἐγχώρια προϊόντα τοῦ ἀντικαθιστοῦν θαυμάσια τὰ γυάλινα καραφάκια τῶν Ἀθηναϊκῶν καφφενείων. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τὸ ζαχαροπλαστεῖο τοῦ Μεργέτη βγάζει κι' αὐτὸ κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα τῆς πλατείας τὶς καρέκλες του. Μαθαίνουμε μάλιστα πῶς καὶ ὁ κ. Τ. Τσιγκούνης ἑτοιμάζει καὶ αὐτὸς καφὲ μπὰρ κι' ἔτσι συμπληρώνεται τριάδα. Αὐτὴν ὅμως τὴν ὀμορφιὰ τῆς πλατείας ζημιώνει πολὺ ἕνα ἐρείπιον ποὺ βρίσκεται στὴ βορεινὴ πλευρά της. Εἶνε ἡ παληὰ ἐκκλησία τοῦ Παντοκράτορος. Δὲν ἔχει καμμιὰ ἱστορικὴ ἀξία ποὺ νὰ δικαιολογῇ τὴ διατήρησή της εἶνε κλειστὴ καὶ ἀλειτούργητη ἀπὸ χρόνια καὶ ἡ παρουσία της εἶνε μᾶλλον μιὰ ἀσέβεια κατὰ τῆς θρησκείας μας, παρὰ σεβασμὸς τῶν κειμένων, ὅπως λένε μερικοί. Ἀποροῦμε μάλιστα πῶς ὁ προοδευτικὸς Πρόεδρος Ποταμοῦ ἀνέχεται ἀκόμα αὐτὴν τὴν ἀσχημίαν· ὕστερα εἶνε καὶ ἀπαραίτητη ἡ ἐπέκτασις τῆς πλατείας πρὸς βορρᾶν ἀφ' οὗ ὑπάρχει τόπος διαθέσιμος γιατὶ τὸ κτίριο ἔχει καταλάβει ἀρκετὸ χῶρο πρὸς νότον καὶ ἔτσι ἐχάλασε τὸ σχῆμα της. Ἐξ ἄλλου μὲ τὴν ἐπέκτασιν αὐτὴν τὸ ἄγαλμα τοῦ Κορωναίου θὰ βρεθῇ στὴ μέση τῆς πλατείας ὁπότε θὰ εἶνε τὸ σύνολο πολὺ ἁρμονικώτερον.

Εἴπαμε πιὸ πάνω ὅτι τρία καφφενεῖα ἔχουν καρέκλες στὴν πλατεία. Ἐντὸς αὐτῆς λειτουργοῦν καὶ ἄλλα τρία καὶ ὅλων οἱ δουλειὲς πηγαίνουν καλά, τόσο καλὰ ὥστε νὰ μελετᾶται τὸ ἄνοιγμα καὶ ἑβδόμου. Καὶ ἐπὶ τέλους οἱ γέροι ἔχουν κάποιο δίκιο. Εἶνε ὅμως πολὺ λυπηρὸ νὰ βλέπετε ὅλους τοὺς νέους τοῦ χωριοῦ νὰ ἐπιδίδωνται στὸ σπὸρ τῆς.... τράπουλας καὶ μάλιστα μὲ μεγάλη προθυμία. Καὶ αὐτὸ γιατὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀθλητικὴ κίνησι στὸν τόπο. Πέρσυ ζοῦσε ἀκόμη ἕνας ἀθλητικὸς ὅμιλος ἀριθμῶν βίο δύο ἐτῶν μὰ ποὺ δὲν πρόφτασε νὰ πατήσῃ στὰ τρία. Ὑφίσταται ἀκόμη ἀλλὰ σὲ κακὰ χάλια ποὺ εἶνε σὰν νὰ μὴν ὑπάρχῃ. Ὅλα τὰ ὄργανα ἔχουν χαθῇ ἄγνωστον ποῦ. Μὰ καὶ τὰ παιδιὰ δὲν φροντίζουν νὰ τὰ βροῦν καὶ νὰ ἀναδιοργανώσουν ὁπωσδήποτε τὸν ὅμιλο. Τόσο νέοι καὶ φατριάζουν ! Γιαυτὸ καὶ κάποια κίνησις ποὺ ἐσημειώθη κατ' αὐτὰς γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωσι ἐματαιώθη Κρῖμα γιατὶ τώρα μὴ ἔχοντας τί νὰ κάνουν μεταξὺ πρέφας καὶ σκαμπιλιοῦ συζητοῦν γιὰ πράγματα ποῦ δὲν εἶνε ἀκόμη γιὰ τὰ δοντάκια τους.

Μ. Κ.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἀξιότιμε Κε Διευθυντὰ τῆς Κυθ. Ἑνώσεως

Ὡς ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν Ἁγίαν Μόνην ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κυθήρων κ. Δωρόθεον διὰ τὴν καλὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐφημερίου τῆς Ἁγίας Μόνης κ. Προκοπίου Μάρμαρη, ἀπὸ τὸν ὁποῖον μένουν ὅλοι ἐνθουσιασμένοι.

Ὁ κ. Μάρμαρης οὐδενὸς κόπου φείδεται διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς προσκυνητάς, εἰς δὲ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς κατέρχεται καὶ ἱερουργεῖ εἰς τὸν Αὐλέμονα.

Διατελῶ μὲ ἐκτίμησιν
Α. Χάλος ἢ Σάμιος
Ἐν Πειραιεῖ, τῇ 25 Ἰουλίου 1932

ΑΦΙΚΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

Αὔριον καταφθάνει εἰς Πειραιᾶ τὸ ὑπερωκεάνειον τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας «Βύρων» φέρον ἑπτακοσίους ἐπιβάτας Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς καὶ πεντήκοντα Ἀμερικανούς. Τὸ ἀτμόπλοιον προσήγγισεν χθὲς εἰς τὰς Ἀζόρας νήσους, ὅπου ἀφῆκε μετανάστας καὶ εἰς Λισσαβῶνα τῆς Πορτογαλίας, ὅπου ἀπεβίβασεν ἑκατὸν πεντήκοντα μετανάστας Πορτογάλους.

Πολλοὶ τῶν μεταναστῶν μας θὰ ἔλθουν μὲ τὰς οἰκογενείας των καὶ τὰ τέκνα των νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἑλλάδα, μερικοὶ δὲ πρὸς ὁριστικὴν ἐγκατάστασιν. Εἶνε ἡ ἐτησία ἐκδρομὴ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Διδασκάλων Ἀμερικῆς μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ παρακινοῦνται οἱ ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διαβιοῦντες ὁμογενεῖς νὰ ἐπισκέπτωνται τὴν πατρίδα μας.

Τῆς ἐκδρομῆς ἡγεῖται ὁ πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου Ἀμερικῆς κ. Γεώργιος Ἠλ. Ἰατρίδης. Οἱ Ἑλληνοαμερικανοί, ἀφοῦ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς Ἀθήνας, θὰ ἐπιβιβασθοῦν τοῦ ἀτμοπλοίου «Πατρὶς ΙΙ» τῆς ἰδίας Ἑταιρείας διὰ Βηρυττὸν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἁγίων τόπων. Ἐπιστρέφοντες ἐκεῖθεν θὰ παραμείνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ δίμηνον περίπου.

Κυθηραϊκὰ θεατρικὰ

Ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης ἡμῶν κ. Πρινέας παίζει μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ θέατρον «Ἀθήναιον» τῆς «Θεατρίνες». Τὸ ἔργον, ὡς γνωστόν, συνετάχθη ἀπὸ τὸν ἴδιον κ. Πρινέαν, ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ πρωταγωνιστής.

—Εἰς τὴν «Μάντραν» τοῦ συμπαθοῦς συμπολίτου μας κ. Τριανταφύλλου (Ἀττὶκ) κάθε βράδυ ὁ κόσμος κυριολεκτικῶς χαλᾷ. Ὁ κ. Ἀττὶκ φαίνεται προσεχῶς θὰ παίξῃ καὶ εἰς τὴν Κηφισιάν.

Διὰ τὴν ἀνεύρεσιν θησαυρῶν τῆς θαλάσσης

Μία μεγάλη ἑταιρεία ἐσχηματίσθη εἰς τὴν Βαλτιμόρην πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν θησαυρῶν τοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου «Ντὲ Μπράσκ». Τὸ πλοῖον αὐτὸ ἐλήστευσε δύο Ἱσπανικὰ πολεμικὰ τὸ 1789 καὶ ἥρπασεν ὅλα τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἔφερον. Τὸ ποσὸν ὑπολογίζεται εἰς 40 ἑκατομμύρια δολλάρια. Τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον ἐναυάγησε κατόπιν φέρον τὰ λάφυρά του παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Χένλοπεν (Ντήλεγοα) καὶ ἐβυθίσθη εἰς βάθος 40 μέτρων περίπου. Ἐπειδὴ ὅμως εἶχε ναυπηγηθῇ ἐκ ξύλου τίκ, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι παραμένει ἀκέραιον ἐντὸς τῆς θαλάσσης καὶ ὅτι ὁ θησαυρός του δὲν διεσκορπίσθη. Πλὴν τοῦ θησαυροῦ τοῦ «Ντὲ Μπράσκ», ἡ ἑταιρεία θὰ ἀναζητήσῃ καὶ ἄλλους θησαυροὺς κρυπτομένους εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ντήλεγορ.

Ἄσυλον διὰ τοὺς ἐπαίτας παρὰ τὴν Ἁγίαν Βαρβάραν

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Φ.Ε.Α. καὶ τῇ συμπράξει τοῦ ὑπουργείου Προνοίας ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις εἰδικοῦ ἀσύλου ἐν Ἀθήναις ὅπου θὰ ἐγκλείωνται οἱ παρὰ τῆς ἀστυνομίας συλλαμβανόμενοι ἐπαῖται καὶ ἀλῆται. Διὰ τοὺς δευτέρους ἡ Φ.Ε.Α. χρησιμοποιοῦσα ἰδιαιτέρους θαλάμους ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἀσύλῳ θὰ φροντίζῃ ἔν τινι μέτρῳ διὰ τὴν ἀποτοξίνωσιν καὶ τελείαν θεραπείαν αὐτῶν καὶ τὴν τοποθέτησίν των κατόπιν τῇ μερίμνῃ της εἰς διαφόρους μικροεργασίας. Τὸ ἐν λόγῳ ἄσυλον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνέγερσις ἐκρίθη ἀπαραίτητος διὰ τὴν θετικὴν καταστολὴν τῆς ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας, θὰ εὑρίσκεται παρὰ τὴν περιφέρειαν Κουτσουκαρίου καὶ πλησίον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας. Θὰ παραδοθῇ δὲ μετὰ δύο μῆνας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικὰ καὶ Ἀποθεματικὰ Δρχ. 1 205 000.000
Καταθέσεις (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1931) » 7 709.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθήναις
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ : 51 Maiden Lane
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ : 33 S. Clark Street
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμιευτηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK,
51 Maiden Lane.

Ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα Δολ. 1.500.000

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ Π. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ
ΠΟΤΑΜΟΣ — ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΡ. Γ. ΚΑΤΡΑΚΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ-ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Βιέννης
Σπουδάσας εἰς Γερμανίαν καὶ Ἑλβετίαν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὴν χειρουργικὴν κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γοττίγκης (Γερμανία)
ΔΕΧΕΤΑΙ Κεφαλληνίας 40. — Ἀθῆναι
(Πάροδος Πατησίων) 4—6)

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΡΑΠΤΗΣ
ΜΟΔΑ — — ΤΕΧΝΗ — — ΕΦΑΡΜΟΓΗ
Καραΐσκου 93. — ΠΕΙΡΑΙΑ

«ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗ ΕΝΩΣΙΣ»

ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

'Εσωτερικοῦ : ἐτησία δρχ. 50
'Εξωτερικοῦ ἐτησία Λίρ. Αὐστρ. 1
'Αμερικῆς δολλάρια 8

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
'Επιστολαὶ ἢ χρηματικὰ ἐμβάσματα πρὸς τὸν κ.
ΔΗΜ. ΚΑΡΥΔΗΝ
Χαλκοκονδύλη 30—'Αθῆναι

ὡς ὑπαλλήλου τῆς Βουλῆς τῶν 'Ελλήνων. 'Ασφαλῶς δὲν μᾶς θεωρεῖ ὁ κ. Τσιλίας τόσον ἀφελεῖς καὶ ἐπιλήσμονας, ὥστε νὰ μὴ ἐνθυμούμεθα, ὅτι κατὰ τύπους τοὐλάχιστον ἐξελέγη βουλευτὴς ὑπὸ τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ.

Παρακαλεῖται ὅμως νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ὁ κ. Βουλευτής μας: 'Εξελέγη τωόντι ἢ διωρίσθη ὑπὸ τοῦ 'Αρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων; Καὶ ἐκλεγεὶς ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν τοῦ Βουλευτοῦ, ἢ ἦτο κατ' οὐσίαν ὑπάλληλος ὑπακούων τυφλῶς καὶ ἐρχόμενος εἰς ἀντίθεσιν πολλάκις, ὡς συνέβη κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀναλογικῆς, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν του; 'Εν τοιαύτῃ περιπτώσει ποία ἡ μετὰ τοῦ 'Αρχηγοῦ του σχέσις δὲν ἦτο ὑπαλληλική;

***

ΕΤΕΡΑ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΔΙΑΨΕΥΣΕΩΣ

Περισσότερον παντὸς ἄλλου μᾶς λυπεῖ ἡ διάψευσις τοῦ κ. Κοντολέοντος περὶ τοῦ ὅτι δῆθεν οὐδεμία σχέσις ὑφίσταται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐφημερίδος «Κυθηραϊκή».

'Αμφιβάλλομεν ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ εἷς Κυθήριος γνώστης τῶν πραγμάτων, ὁ ὁποῖος νὰ ἐπίστευσε τὴν γενομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 83 φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς» διάψευσιν τοῦ κ. Κοντολέοντος.

Λυπούμεθα ὄντες ὑποχρεωμένοι νὰ διαψεύσωμεν τὴν διάψευσιν τοῦ κ. Κοντολέοντος, διότι γνωρίζομεν καλῶς ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Κυθηραϊκὴ» ἐδημιουργήθη καὶ εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τῇ ὑποδείξει καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἰθυνόντων τὸ ἐν Κυθήροις κόμμα, ὅπερ νῦν ὁ κ. Κοντολέων ἐκπροσωπεῖ.

Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ἐμφανίσεως τῆς «Κυθηραϊκῆς» εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ποῖα τὰ μέσα αὐτῆς ἐγράψαμεν εἰς προηγούμενα φύλλα μας, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον φαίνεται ἀληθῶς περίεργον εἰς ἡμᾶς εἶνε τὸ ὅτι ὁ κ. Κοντολέων φαντάζεται τοὺς Κυθηρίους τόσον ἀφελεῖς, ὥστε νὰ τὸν πιστεύσωσιν.

"Οστις παρηκολούθησε τοὺς ἀγῶνας μέχρι σήμερον μεταξὺ τῶν ὄπισθεν τῆς Κυθηραϊκῆς δημοσιογραφούντων καὶ τοῦ κ. Τσιτσίλια κατὰ τὸ παρελθόν, ἀσφαλῶς θὰ ἐμειδίασεν ἀναγιγνώσκων τὴν διάψευσιν τοῦ κ. Κοντολέοντος.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ν. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗ & Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ
Λεωχάρους 2β

Κυθηραϊκή Ζωή

ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ

'Απὸ 'Αρχαιότατον Κυθηραϊκὸν χειρόγραφον κατὰ πιστὴν ἀντιγραφήν.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Δ'

Καλὸς τὰ μάτια μου τὰ δυό, ποῦ πε-
(θυμοῦσα νὰ τσ' ἰδῶ
τὰ μάτια καὶ τὸ φόσμοι αὐτὸς ὁ θη-
(σαυρόσμου
Καλὸς τὸ τζοβααῖρη μου ντουντοῦμου
(καὶ τζηαῖρη μου,
καλὸς ἦλθεν τὸ πουλί μου ἡ γλυκιά
(ἀπαντοχή μου
'Οποῦ ἀξιώθηκα νὰ σὲ ἰδῶ ἂς γαῦρο-
(κιὰς τραγουδῶ
ἐσύσε ἡ χαρά μου γιαληθινὴ χαρά μου,
Πλὴν μεγαλύτερην χαρὰν δὲν ἔλαβα
(ἄλλην φοράν
οὔτε ἀπαντέχω ἄλλην τέτοιαν χαρὰν
(μεγάλην
Πλέον νὰ μὴν ταξιωθῶ πουλί μου νὰ
(σὲ στερηθῶ
ποτὲς νὰ μὴν τὸ φθάσω πουλί μου νὰ
(σὲ χάσω
Μόνον νὰ ζῇς νὰ σὲ θωρῶ νὰ ζῇς ἐσύ
(νὰ σὲ χαρῶ·
νἄμαι πάντα γὼ κοντὰ σου νὰ μοῦ
(λέγῃς τὰ κρυφά σου.
(ἕπεται συνέχεια)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ

...Αὐτὴ ἦταν λοιπὸν ἡ πρώτη καὶ τελευταία μας συνάντησι; 'Η ἀγάπη μου μ' ἔκανε νὰ σοῦ ζητήσω κάτι, ποῦ ἀπ' μιὰ ἀνεξήγητη ἰδιοτροπία σου νόμισες πῶς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ζητοῦσα καὶ θύμωσες τόσο μαζύ μου.

"Οταν ὅμως μᾶς κόβεται ἡ φωνὴ ἀπ' τὴ χαρὰ ὅταν τὰ λόγια βγαίνουνπνιγμένα ἀπ' τὴν καρδιά μας, ὅταν τὰ μάτια δὲν κατορθώνουν νὰ μιλήσουν γιὰ τὴν ἀγάπη μας, τότε; τότε ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ πῇ μονάχα ἕνα φιλί, ποῦ χαίρει ὁλάκαιρες μέρες τὰ χείλη μας, ἕνα φιλὶ ἄρρα βῶνας μιᾶς ἀγάπης ποῦ γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε, ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή, ποῦ τὰ μάτια μας συναντηθήκαν.

"Ενα φιλί!!!

Υπάρχει ἄραγε ἀπαίτησις περισσότερον ἁγνή; κι' ὅμως ἦταν αὐτὸ ποῦ μᾶς χώρισε γιὰ πάντα. 'Αλλὰ γιατί; για τί δὲν ἀγάπησες ποτέ, γιατὶ δὲν ἔνοιωσες τίποτα στὴ καρδιά σου γιὰ μένα, για τί ἔφυγες ἔτσι ἄδικα χωρὶς μιὰ καληνύχτα νὰ μοῦ πῇς.

Δὲν ἤξερες τάχα, ὅτι εἶναι ἕνα κουρέλι στὰ χέρια σου, ποῦ θὰ μὲ κάνῃς ὅ,τι θέλεις μὲ δυὸ σου λόγια, χωρὶς νὰ ξεσχίσῃς ἔτσι τιποτένια τὴν καρδιά μου, ποῦ μὲ τὶς πιὸ τρελλὲς ἐλπίδες σοῦ εἶχα δώσει;

Α! ἡ καρδιά σου κρύβει τὴν ἀπελπισία καὶ ὄχι τὴν ἀγάπη ποῦ νόμισα, τὰ γλυκά σου μάτια σκορποῦν τὸν πόνο καὶ τὸ χαμόγελό σου τὴν καταστροφή.

Μὰ φύγε!! φύγε μακρυά μου!! γιατὶ ἡ σκιά σου δὲν μ' ἀφίνει νὰ γράψω, για τί ἡ μορφή σου σὰν κακὸς ἐφιάλτης, νεκρὰ μπρὸς στὰ μάτια μου, μ' ἕνα γέλοιο γεμάτο εἰρωνία; Φύγε!! Θέλω νὰ μείνω, μὲ μόνη συντροφιὰ τὸν πόνο μου, δὲν θὰ μπορέσῃ πιὸ πολὺ ἡ ψεύτρα ἀγάπη σου, νὰ φαρμακώσῃ τὴν καρδιά μου.

Κ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΤΟΠΟΙ·Ι·ΑΣ
ΠΑΝΑΓ. ΣΚΛΑΒΟΥ
Πλατεῖα 'Αγ. 'Ασωμάτων—'Αθῆναι
"Απαντα τὰ εἴδη οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ Λικὲρ
Οἶνοι 'Εκλεκτοί

ΑΠΟ ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΤΟΠΕΙΑ ΜΑΣ

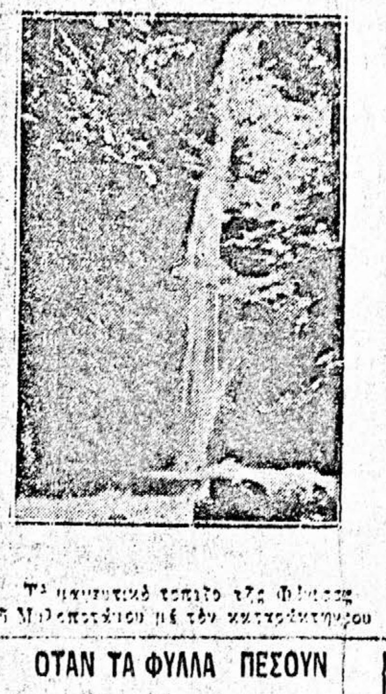

Τὸ μαγευτικὸ τοπεῖο τῆς Φόνισσας τοῦ Μυλοποτάμου μὲ τὸν καταρράκτη του

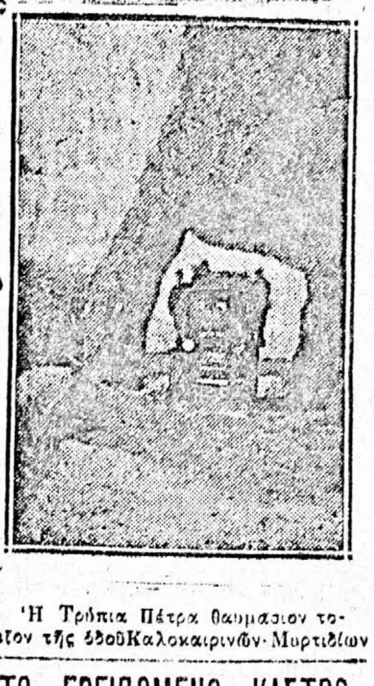

'Η Τρύπια Πέτρα θαυμάσιον τοπεῖον τῆς ὁδοῦ Καλοκαιρινῶν-Μυρτιδίων

ΟΤΑΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΠΕΣΟΥΝ

"Εφυγες κι' ἀκόμα δὲν ἔμαθα τὸ δρόμο σου. Πᾶς μακρυά; θ' ἀργήσῃς νὰ γυρίσῃς; Πόσες φορὲς δὲν σοῦ ὑπέβαλα τὶς ἐρωτήσεις αὐτὲς βλέποντάς σε μὲ μάτια βουρκωμένα ἀπ' τὸν πόνο!

Μὰ σὺ τὰ κράτησες μυστικὰ' ἔφυγες μὲ βία, ξεχνώντας πῶς πίσω σου ἄφινες τὴν καρδιά μου κλεισμένη μέσα στὴ σκοτεινιά...

Κι' ὅμως δὲν σοῦ κακιώνω. Γλέντα μικρή μου ξανθοῦλα' γλέντα τώρα ποῦ ἡ ζωὴ ἀκόμα σοῦ χαμογελᾷ, τώρα ποῦ ὅλα γύρω σου τὰ φαντάζεσαι χαρούμενα γιατί ἀλλοίμονον! θ' ἄρθῃ καιρὸς ποῦ γνωρίζοντας τὴν πραγματικότητα θὰ κλάψῃς καὶ θὰ ζητήσῃς νὰ ξεφύγῃς γυρνώντας στὰ περασμένα. "Ομως.. δὲν θὰ μπορέσῃς.

Γλέντα.

'Η καρδιά μου κλεισμένη ἐρμητικὰ προσμένει τὸν γυρισμό σου νὰ ν' ἀνοίξη.

Τί; Θ' ἀργήσῃς;

Τὸ φθινόπωρο φθάνει καὶ τὰ φύλλα σὲ λίγο θὰ πέσουν. Γύρισε, γύρισε μικρή μου' μαζί τους τὰ πέσουν καὶ τῆς καρδιᾶς μου καὶ τότε δὲν θὰ μπορέσῃς νὰ τοὺς δώσῃς ζωή...

Δ.

Πιλοκαθαριστήριον καὶ Στιλβωτήριον
ΠΑΝΑΓ. ΓΑΒΡΙΛΗ
Σταδίου 53
(Παρὰ τὴν 'Ομόνοιαν)
Μεταβάλλονται οἱ χρωματισμοὶ ὅλων τῶν δερματίνων εἰδῶν
Λευκαίνονται ψαθάκια
ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΤΟ ΕΡΕΙΠΩΜΕΝΟ ΚΑΣΤΡΟ

Στὸ Καστέλι τοῦ Τσιρίγου,
π' ἀντηχοῦσαν μιὰ φορὰ
κανονιὲς τοῦ Βενετσιάνου
κι' ἐδονοῦσαν τὰ βουνά,

Τὰ κανόνια ἐσκουριάσαν
τὸ ντουφέκι δὲν βροντᾶ
καὶ τὰ τείχη ἐρραΐσαν
σωριασθήκανε κι' αὐτά.

Σεμπρεβίδες καὶ χορτάρια
ἐφυτρώσανε παντοῦ,
ὅπου πρῶτα παλληκάρια
ἔβλεπες νὰ πολεμοῦν.

Σύμβολον καιρῶν ἀκμαίων
μόνον ἔμεινε ἐκεῖ
ἕνα λεοντάρι ὡραῖον
μὰ νεκρὸν χωρὶς ψυχήν.

Ποῦν τὰ τόσα μεγαλεῖα;
ποῦν· ἡ δόξα ἡ παληά;
'Ισχυρὰ ἡ Βενετία
σὰν κατεῖχε τὰ νησιά;

Καθισμένος στὸ κανόνι
σκέπτομαι μὲ προσοχή,
πῶς περνοῦν ταχεῖς οἱ χρόνοι!
πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροί!

"Ητο φόβητρον καὶ τρόμος
τὸ κανόνι μιὰ φορά,
Τί ἄλλο μένει τώρα ὅμως
εἰμὴ μόνον ἡ σκουριά;

"Ετσι ὁ κόσμος μας κινιέται,
ἔτσι ἡ ζωὴ πετᾶ.
"Ενας θὰ ἀναγεννιέται
κι' ἄλλος θὲ νὰ ξεψυχᾷ.

ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΜΑΡΟΥΣΑΣ Ι. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ
— ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ —
"Ολα τὰ τελευταῖα μοδέλλα.
ΕΦΑΡΜΟΓΗ — ΤΕΧΝΗ
— ΓΟΥΣΤΟ —

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

'Ο Ποταμὸς διαρκῶς πλουτίζεται μὲ νέα καταστήματα. Τὸ νέον κρεοπωλεῖον τῶν κ. κ. Ν. Παχουντάκη καὶ Δ. Κομνηνοῦ κάνει χρυσὲς δουλειές. 'Επίσης προσεχῶς ἐγκαινιάζεται νέον καφενεῖον τοῦ κ. 'Αναστασίου Τσιγκούνη.

Μεγάλος συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν κρεοπωλῶν στὸν Ποταμόν 'Ο πεπειραμένος κρεοπώλης Μ. Νενὲς πωλεῖ 15 δραχμ. Βόϊον καὶ 20 δρχ. τραγί. Εἶναι καιρὸς νὰ φάῃ καὶ ἡ φτώχεια. "Ετσι τὸν ἀκούει κανεὶς νὰ φωνάζῃ κάθε Κυριακήν.

Τὰ φροῦτα εἰς μεγάλην ἀφθονία στὸ Τσιρίγο. 'Επίσης προμηνύεται ἀφθονία σταφυλῶν.

Οἱ φιλοπρόοδοι Μυτατιῶται ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξωραΐζουν τὸ χωριό τους. Κατ' αὐτὰς ἐπεσκεύασαν τὴν ἐκκλησίαν των καὶ κατέστησαν αὐτὴν πλουσίαν εἰς ἐμφάνισιν.

Οἱ πλεῖστοι τῶν Καραββιτῶν παραθερίζουν εἰς τὴν πλατεῖαν ἄμμον θαυμάσιον ἀληθινὰ τόπον παραθερισμοῦ.

Πολλαὶ οἰκογένειαι καταφθάνουν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ 'Αθήνας καὶ 'Αλεξάνδρειαν διὰ νὰ παραθερίσουν στὸ Τσιρίγο.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ κατέφθασαν ἤδη τὰ Τσιριγώτικα σταφύλια. Βλέπει κανεὶς ὅλα τὰ καροτσάκια γεμάτα καθὼς καὶ τὰ ὀπωροπωλεῖα.

Γνωρίζονται ἐκ πρώτης ὄψεως οἱ Τσιριγώτικοι ἀρικαράδες προκαλοῦντες τὴν ὄρεξιν. Τὸ πρῶτον φορτίον ἦσαν 150 κόφες.

'Ηγοράσθησαν εἰς Κύθηρα χονδρικῶς ἀντὶ δραχμῶν 2.50 κατ' ὀκᾶν καὶ ἐπωλήθησαν ἀντὶ 6.50. 'Εντὸς δύο ἡμερῶν ἀναμένεται καὶ ἄλλο φορτίον.

Οὔτε ὁ δίσεκτος χρόνος μὰ οὔτε καὶ ἡ κρίσις ἐμποδίζουν τοὺς Τσιριγῶτας νὰ παντρεύωνται.

Θὰ λέγαμε μάλιστα πῶς ἡ κρίσις κάνει πολλοὺς νὰ βιάζωνται.

Οἱ Ποταμῖτες αὐτὴ τὴ φορὰ φάνηκαν ἐφευρετικοὶ καὶ πιὸ ἀριστοκράτες καὶ ἀπὸ τοὺς Χωραΐτας. Γιατὶ πηγαίνουν καὶ στεφανώνονται στὴν 'Αθήνα καὶ ἔτσι γίνεται μ' ἕνα ἔξοδο καὶ τὸ γαμήλιο ταξεῖδι.

Τὸ κοινοτικὸ μέγαρο ἦταν μιὰ καλὴ ἀρχή. "Ετσι τώρα κτίζονται τρία-τέσσαρα καινούργια σπίτια ἀρκετὰ μεγάλα καὶ μ' ὅλα τους τὰ κομφόρ.

'Η πολιτικὴ κίνησις ἔχει καλμάρει. "Ολοι περίμεναν στὰ ἐγκαίνια τῆς Τραπέζης λόγους καὶ φασαρία, μὰ οἱ πολιτικοί μας δὲν ἦρθαν. Τώρα τοὺς περιμένουν κατὰ τὸν 15αύγουστο.

Βρίσκονται στὸν Ποταμὸ ἐντοπισμένοι δύο-τρεῖς κομμουνισταὶ ποῦ κάνουν συστηματικὴ κατήχηση στοὺς νέους. Τὰ ὄργανα τῆς τάξεως δὲν τοὺς περιορίζουν καθόλου. Πρέπει πάντως νὰ ληφθῇ κάποια πρόνοια.

Φτάνει αὐτὲς τὶς ἡμέρες μεγάλο τσοῦρμα ἀπὸ ξένους γιατροὺς στὸν Ποταμὸ γιὰ νὰ γιατρέψῃ ὅλες τὶς ἀρρώστιες σὲ ἕνα μῆνα καὶ ὕστερα θὰ φύγουν.

"Ηρθε στὸν Καραββᾶ εἷς Αἰγυπτιακὸς ποδοσφαιρικὸς ὅμιλος γιὰ νὰ παραθερίσῃ. 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θὰ συναντηθῇ μὲ τὴν ὁμάδα Ποταμοῦ, ἥτις ὡς εὑρισκομένη ὑπὸ διάλυσιν θὰ συστηθῇ ἐκ τοῦ προχείρου.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ & ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΠΟΤΗΡΗ
ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ
Γραμμόφωνα, δίσκοι γραμμοφώνων, φωτογραφικαὶ μηχαναί.
'Αρραβῶνες μὲ δραχμ. 450

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

'Η κ. Καλλιόπη σύζυγος Π. Τσιγγούνη ἔτεκεν ἐν Ποταμῷ θῆλυ.

—'Η κ. Μαρία Δημ. Λουράνδου ἔτεκεν ἄρρεν.

—'Η κ. Σταματικὴ Β. Παυλάκη ἔτεκεν ἄρρεν.

—'Η κ. Δημ. Λουράνδου ἔτεκεν εἰς Καλησπεριάνικα ἄρρεν.

'Η κ. 'Αγάπη Γ. Ζαντιώτη ἔτεκεν ἐν Καραββᾷ θῆλυ.

—'Η σύζυγος τοῦ κ. Δημ. Κασιμάτη ἔτεκεν ἐν Πειραιεῖ θῆλυ.

—'Η σύζυγος τοῦ κ. 'Ιωάννου Καρύδη ἔτεκεν ἐν Μυλοποτάμῳ ἄρρεν.

—'Η κ. Νικολάου Λογοθέτου ἔτεκεν εἰς Λογοθετιάνικα ἄρρεν.

Βαπτίσεις

'Ο κ. Περικλῆς Κασιμάτης ὀδοντοϊατρὸς ἀνεδέξατο ἐν Ποταμῷ τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Γ. Λεβούνη ὀνομάσας αὐτὸ Μαρίαν.

—'Η δ-ὶς Εὐγενία 'Ανδ. Μαλάνου ἀνεδέξατο ἐν Μυλοποτάμῳ τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Σταμ. 'Ανδρ. Ποτήρη ὀνομάσασα αὐτὸ Κυριάκον.

—'Ο Συμβολαιογράφος Ποταμοῦ κ. Σπυρ. Φατσέας ἀνεδέξατο τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Ν. Παχουντάκη ὀνομάσας αὐτὸ 'Εμμανουήλ.

—'Ο κ. 'Αντ. Στάθης ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Στεφ. Στάθη.

'Ανεδέξατο ἐκ τῆς Κολυμβήθρας ἐν Καραββᾷ τοῦ Πειραιῶς ὁ κ. Γ. Στρατηγὸς τὸ ἀγοράκι τοῦ συμπολίτου ἡμῶν καὶ ἐκ Φρατσίων καταγομένου κ. Κωνσταντίνου Πετροχείλου ὀνομάσας αὐτὸ Θεοδόσιον. Εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ.

'Αρραβῶνες

'Ο κ. 'Ιωάννης 'Αν. Μεγαλοοικονόμος καὶ ἡ δ-ὶς Πηνελόπη Βενάρδου ἐτέλεσαν εἰς 'Αγ. 'Αναστασίαν τοὺς ἀρραβῶνας των.

—'Ο κ. 'Απόστολος Θ. Κομηνὸς καὶ ἡ δ-ὶς Αἰκατερίνη Στ. 'Αλφιέρη ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—'Ο κ. Νῖκος Π. Μεγαλοκονόμος ἄρτι ἐν Αὐστραλίᾳ ἐγκατεστημένος καὶ ἡ δ-ὶς Μπετίνα Ν. Κομηνοῦ ἐκ Ποταμοῦ ἀντήλλαξαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—'Ο κ. 'Αθανάσιος Ζ. Μουλὸς ἐκ Λογοθετιανίκων καὶ ἡ δ-ὶς Εὐθυμία Κ. Ζαγλανίκη ἠρραβωνίσθησαν ἐν Ποταμῷ.

Γάμοι

'Ο ἐκλεκτὸς νέος κ. 'Αντώνιος Νοταρᾶς καὶ ἡ χαριτωμένη δὶς 'Ιάνθη Μεγαλοκονόμου ἐτέλεσαν ἐν Ποταμῷ τοὺς γάμους των, τοῖς εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

—'Ο κ. Σωτήριος Δ. Κομηνὸς καὶ ἡ δὶς Μαρία Ταμβάκη ἐτέλεσαν ἐν 'Αθήναις τοὺς γάμους των.

—'Ο κ. 'Εμμαν. Κοκκινέας καὶ ἡ ἐκλεκτὴ δὶς Κατίνα Πεντοπούλου ἐτέλεσαν ἐν 'Αθήναις τοὺς γάμους των.

—'Ο κ. Νῖκος Κρίθαρης καὶ ἡ δὶς Φλώρη Παναρέτου ἐνυμφεύθησαν ἐν Lismore τῆς Αὐστραλίας.

—'Ο κ. Παναγιώτης Τριφύλλης καὶ ἡ δὶς Εἰρήνη Ζερβοῦ ἐτέλεσαν ἐν Μυλοποτάμῳ τοὺς γάμους των.

—'Ο κ. 'Ιωάννης Πέτρου Καλοκαιρινὸς καὶ ἡ δὶς Κούλα Δημ. Κομηνοῦ ἐτέλεσαν εἰς 'Αλεξανδράδες τοὺς γάμους των.

—'Ο κ. Γεώργ. Τραβασάρος καὶ ἡ δὶς Μαρία Φατσέα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Κλαράδικα.

—'Ο κ. Νικ. Π. Σκλάβος καὶ ἡ δὶς Σταματούλα Ρρινέα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Μυτάτα.

Θάνατοι

'Απεβίωσεν εἰς Πιτσινιάνικα ὁ 'Αντώνιος Κ. Βλαντῆς ἐτῶν 25.

—'Απεβίωσεν εἰς Φράτσια ὁ Νικ. Πετρόχειλος ἐτῶν 75.

Καλλιτεχνικὸν 'Υποδηματοποιεῖον
ΕΜΜ. ΤΑΜΒΑΚΗ
ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΣΠΙΘΕΣ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

Μιὰ πρώτης τάξεως παρέα, μ' ἔσυρε ἕνα ἀποκρηάτικο βράδυ στὸ χορὸ τῶν 'Απάχηδων. Τὸ ὡραῖο φῦλον, κρύβοντας τὰ μοῦτρα του κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα, εὐρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ ξεχυθῇ ἀκράτητο σὲ κάθε εἴδους χειρονομίες, πειράγματα καὶ ἀγκαλιές, δίνοντας ἔτσι τὸν ὁλοζώντανο καὶ λαχταριστὸ χρωματισμὸ τῆς 'Απόκρηας. 'Ο ἄπλετος φωτισμός, ἡ πλούσια διακόσμησις, τὸ διάπλατο γέλοιο, οἱ πεταχτοὶ ἦχοι τῆς μουσικῆς καὶ τὰ χαριτωμένα ζευγαράκια, παρουσίαζαν μιὰ εἰκόνα φαντασμαγορική.

Μόλις εἶχε ἀρχίσει νὰ παίζεται ἕνα βάλς ἐξιτασιόν. Χορεύοντας δειλὰ τὴ ντάμα μου ἄφησα τὸν ἑαυτόν μου ν' ἀνοιχθῇ εἰς ἕνα πέλαγος παληῶν ἀναμνήσεων. Τὰ χρόνια μοῦχαν τσακίσει τὰ γόνατα, μὰ ὅμως, ἔνοιωθα ἀκόμα βαθειὰ στὴν καρδιά μου ἄσβεστη τὴ φλέγα τῶν 25 χρόνων. Σὰν τότε, τὸ ἴδιο βράδυ, στὸ ἴδιο μέρος καὶ στὸν ἴδιο χορό, βρισκόμουν ντυμένος ἕνας χαριτωμένος ἀπάχης. Φορῶντας τὸ κόκκινο μαντήλι στὸ λαιμὸ καὶ τὸ ζουνάρι στὴ μέση, ἐπρόβαλα προκλητικὰ καὶ τσαχπίνικα μὲ τὴ φρεσκάδα τῆς ἐξυπνάδας καὶ τὴν ἀστήρευτη ὄρεξι τῆς νεότητος.

Πόσο μοῦχε μείνει ἀλησμόνητο ἐκεῖνο τὸ βράδυ....Διαρκῶς ἤχουσε στ' αὐτιά μου τὸ παθητικὸ ταγκὸ τοῦ ἀπάχη. "Ηταν ἕνα θεῖο τραγοῦδι γιὰ μένα, γεμάτο ὄνειρα καὶ νοσταλγία. Σὰν ἀκουμποῦσε τὸ δοξάρι στὸ βιολὶ σκορπῶντας τὴ γλυκειά του μελωδία, νόμιζα πῶς χάϊδευε ἀπαλὰ τὶς χορδὲς τῆς ψυχῆς μου. Πίστευαν τ' αὐτιά μου πῶς ἦσαν οἱ πνοές της. Κάτω ἀπ' τοὺς ἤχους τοῦ ἀλησμόνητου αὐτοῦ ταγκό, νανουριζόταν μὲς στὴν ἀγκαλιά μου ἡ 'Αρσέτα μου, ἔχοντας ριγμένα γύρω στὸ λαιμό μου τὰ κρινόλευκα χέρια της. Τὰ βήματά μου τὴν ὁδηγοῦσαν προσεκτικὰ μέσα στὰ ζευγάρια τῶν χορευτῶν, ἐνῷ ἡ καρδιά μου, πέρνοντας τὸ ρόλο τοῦ ὑποβολέως, ἔκανε τὰ χείλη μου νὰ ψελλίζουν. Τῆς ἔδινα ὑποσχέσεις. 'Εκείνη εἶχε δισταγμούς. Ξεπέρναγα βρόχους. Τοὺς πιὸ ἱεροὺς ποὺ εἶχα. Μ' ἀκόμη ἀμφέβαλλε. Κάπου κάπου οἱ πνοές μας συναντιόντουσαν, καὶ χώριζαν καὶ πάλι. Δειλὰ δειλά, οἱ ματιές μας πιανόνταν ἄθελα, καὶ σβύναν τουφεγά. 'Εκεῖνο τὸ χαμόγελο, σὰν τὸ γλυκοχάραγμα τῆς ἡμέρας. 'Εκεῖνα τὰ μάτια, τ' ἀγαπημένα μου μάτια. Τὸ συμπαθητικὸ μου προσωπάκι. "Ολη ἐκείνη ἡ γλυκειὰ ὕπαρξις ποῦ κρατοῦσα στὴν ἀγκαλιά μου, 'Ανῆκε σ' ἐμένα. 'Ολότελα. Γιὰ πάντα, Αὐτὴ ἦταν ἡ τελικὴ ἀπόφασις τῆς ψυχῆς μου.....

Μὰ τὸ ταγκὸ τέλειωσε, ἡ νύχτα πέρασε, καὶ μ' ἔφερε μακρυὰ ἀπ' τὴν 'Αρσέτα μου. Τὴν ἄλλη ἡμέρα, ξεχάστη ἀπ' τοὺς χορευτάδες ἐκεῖνο τὸ γλέντι, ὕστερα ἀπὸ τὴ μάχη ποῦ δινόταν στὸν καθημερινὸ ἀγῶνα τῆς ζωῆς.....

'Αλλὰ ἐμένα μέσα μου, παιζόταν ἀδιάκοπα τὸ ἴδιο ταγκό. Οἱ στροφές του ἀντιλαλοῦσαν στὴν ψυχή μου ποιὸ παθητικὲς καὶ ποιὸ νοσταλγικές. Συνεχῶς μὲ ἔκανε νὰ πονῶ, νὰ παραληρῶ, νὰ χύνω δάκρυα.....'Αγάπουσα τρελλά......

Δὲν μπόρεσα νὰ κρύψω τὸν πόνο τῆς ἀγάπης μου. Καὶ κάποια ἡμέρα τὤπα στὴν ἀγαπημένη μου μητέρα. Μ' αὐτή, ἀκούγοντας τὰ λόγια μου γέλασε μὲ καλωσύνη, πέρνοντας μ' ἀφέλεια τὸ αἴσθημά μου γιὰ ἕνα περαστικὸ παιδιάστικο καπρίτσιο.

Δὲν παρέλειψα νὰ τὸ ἀνακοινώσω καὶ στὸν πατέρα μου. 'Εκεῖνος δὲν μοῦ εἶπε ἀπολύτως τίποτα. 'Εν τούτοις, κούνησε τὸ κεφάλι του περίεργα, τόσο περίεργα, π' ἀλήθεια μ' ἔκανε ν' ἀνησυχήσω. Καὶ δὲν εἶχα ἄδικο. Γιατὶ σὲ λίγες ἡμέρες ἐπετάχυνε τὴν ἀναχώρησή μου γιὰ τὴν Εὐρώπη γιὰ σπουδές. "Ετσι, ἔμεινα μακρυὰ στὴν ξενητειὰ πέντε ὁλόκληρα χρόνια. Τὰ πρῶτα τέσσερα χρόνια λάβαινα τακτικὰ γράμματά της. "Ησαν γεμάτα ἀπὸ λόγια ἀγάπης, συμπόνιας, καλωσύνης, ἀπείρης στοργῆς. Σὰν τὰ διάβαζα, ἔπερνα θάρρος γιὰ νὰ παλαίσω στὴ ζωή, νὰ δημιουργήσω καὶ νὰ ἐπιβληθῶ στὴν κοινωνία. Στὴ δύναμι ποῦ μοῦ δίναν τὰ γράμματα τῆς 'Αρσέτας μου, χρωστῶ τὴ σημερινή μου ὑπόστασῃ, γιατὶ χωρὶς αὐτήν, τὰ χρήματα τοῦ πατέρα μου θὰ ἦσαν ἀνίκανα μόνα τους νὰ μὲ δημιουργήσουν. "Ετσι ἐπίστεψα ἀκράδαντα. Πῶς ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη μιᾶς γυναίκας δημιουργεῖ μεγαλουργήματα Καὶ πῶς ἡ ζωὴ κάθε ἄνδρος, κυβερνᾶται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ γυναῖκα.

'Αλλὰ στὸ δεύτερο ἑξάμηνο τοῦ πέμπτου χρόνου, τὰ γράμματα λιγόστεψαν, καὶ στὸ τέλος τ' Αὐγούστου σταμάτησαν ὁλότελα. Αὐτὸ φυσικὰ μ' ἀνησύχησε, καὶ δὲν παρέλειψα νὰ ζητήσω ἀμέσως πληροφορίες ἀπὸ κάποιο ἀδελφικό μου φίλο. 'Απὸ τὴν ἀπάντησι μάθαινα, πῶς ἐκείνη ἦταν βαρειὰ ἄρρωστη στὸ στρῶμα, ἀπὸ μιὰ ἀγιάτρευτη ἀρρώστεια. Εἶναι ἀφάνταστη ἡ θλῖψι ποὺ κυρίευσε τὴν ψυχή μου. Νόμιζα πῶς τὴν εἶχα πεθαμμένη ἐμπρός μου. Προσπάθησα νὰ παρηγορηθῶ χωρὶς ποτὲ νὰ τὸ κατωρθώσω, ἂν καὶ ἡ ἀπόστασις τῆς ξενητειᾶς μὲ βοηθοῦσε σ' αὐτό. 'Εν τούτοις, εἶχα μαζύ μου τὴν καρδιὰ τῆς ἀγαπημένης μου, τὰ γράμματά της καὶ τὴ χαριτωμένη της φωτογραφία. Θυμᾶμαι σὰν διάβαζα ἕνα βράδυ σκυφτὸς στὸ γραφεῖο μου. Σὲ μιὰ στιγμή, κύτταξα ἀντίκρυ μου τὴν εἰκόνα της. Μοῦ φαινόταν γελαστή, χαρούμενη καὶ τὰ χείλη της σὰν νὰ ψελλίζουν. 'Αντήχησαν στ' αὐτιά μου τὰ λόγια της. Δὲν ἦταν ψέμματα. "Ηταν ἀλήθεια. 'Η φωνὴ τῆς 'Αρσέτας μου. "Ηταν ἡ ἴδια ἡ ἀγαπημένη μου, Τότε ἀρμένισα στὸ παληὸ περασμένο γλέντι τῶν 'Απάχηδων. Νόμιζα πῶς καὶ πάλι χόρευα μαζὺ μὲ τὴν 'Αρσέτα μου. Καὶ τὸ ταγκὸ τ' 'Απάχη ἀντήχησε στ' αὐτιά μου... Τὸ ἄλλο βράδυ, εἶδα ἀκριβῶς τὰ ἴδια πράγματα, Μὰ ἡ ἀγαπημένη μου μὲς στὴν ἀγκαλιά μου δὲν ἦταν ποιὰ χαρούμενη. Τὸ πρόσωπό της φαινόταν θλιμένο καὶ τὰ μάτια της δακρυσμένα...

Τὴν εἶδα καὶ ἕνα τρίτο βράδυ, ὄχι ὅμως πιὰ στὸ χορό. Κὸ ταγκὸ τ' ἀπάχη δὲν ἀκουγόταν. "Εμενε ξαπλωμένη σ' ἕνα φέρετρο. Τὸ κορμί της ἔμενε ἀκίνητο καὶ τὸ προσωπάκι της ἦταν κίτρινο σὰν τὸ φεγγάρι. Τὰ μάτια της κλεισμένα, εἶχαν πάρει ἕναν ὕπνο αἰώνιο. 'Εμάντεψα τὴ μοῖρα της. Καὶ πέφτωντας προύμυτα πάνω στὰ βιβλία μου, ἔχυσα πικρὰ δάκρυα...

Σὲ λίγες ἡμέρες, μάθαινα ὅτι δὲν ὑπῆρχε ποιά..."Ετσι, ἔσβυσε ἀπ' τὴ ζωὴ σὰν ἕνα λουλοῦδι τ' 'Απρίλη ἡ πρώτη ἀγάπη μου...

Τὰ χρόνια μ' ἔφεραν καὶ πάλι πίσω στὴ πατρίδα μου. Δὲν ἄργησα νὰ κατακτήσω μιὰ περιζήτητη πανεπιστημιακὴ ἕδρα τῆς 'Ιατρικῆς, χάρις στὶς γνώσεις μου. 'Αφ' ὅτου πάτησα τὸ πόδι μου στὴν 'Ελλάδα, ὁ κάθε χρόνος σηκώνει καὶ ὑψηλότερα τὸ μεγαλειῶδες οἰκοδόμημα τῆς φήμης μου. Οἱ τσέπες μου βαρένουν συνεχῶς ἀπὸ τὸ χρυσάφι τῶν ἀρρώστων μου ποῦ ζητοῦν νὰ τοὺς παρατείνω τὴ ζωή... Εἶμαι ὁ Καθηγητὴς 'Εστράλος.

'Ο περίφημος Καθηγητὴς τῆς Παθολογίας. "Ολη ἡ κοινωνία μὲ θαυμάζει, μὲ λιβανίζει κυριολεκτικῶς μὲ λατρεύει. "Ολα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου βρίσκονται διάπλατα στὴ διάθεσί μου, Γιατὶ ὅλα μοῦ προσφέρονται. Καὶ ὅμως ὅλα τ' ἀρνοῦμαι. "Ενα μόνον πόθησα καὶ τὸ ἀπέκτησα. Τὸ μικρὸ σπιτάκι ὅπου ἐγεννήθη ἡ πεθαμένη μου ἀγάπη. 'Ακόμη στέκει ὁλόρθο στὴ θέσι του, ἀκούνητο καὶ ταπεινό. 'Αντίκρυ μου, στέκει ὑπερήφανα ἕνα μέγαρο. ἕνας πραγματικὸς κωλοσσός, περιμένοντας ἐγωϊστικὰ ἕνα μόνον καταφατικὸ νεῦμα τῆς καρδιᾶς μου διὰ νὰ γίνῃ δικό μου. Μὰ ἐγὼ τὸ περιφρονῶ. Προτιμῶ τὸ μικρούτσικο σπιτάκι τῆς 'Αρσέτας μου, γιατὶ αὐτὸ εἶνε πραγματικὰ δικό μου, ἐνῷ τ' ἄλλο εἶνε ξένο, ἀπολύτως ξένο γιὰ μένα. 'Εκεῖ μέσα ζῶ μὲ τὰς ἀναμνήσεις μου. Μιὰ πλάκα στὸ γραμμόφωνο μὲ τὸ ταγκὸ τοῦ ἀπάχη μοῦ τὶς φέρνει πίσω ὁλοζώντανες. Καὶ μέσα στοὺς ἤχους του, νανουρίζεται ἀπαλὰ ἡ κουρασμένη μου ζωή....

Σὰν διδάσκω ἀπὸ τὴν πανεπιστημιακή μου ἕδρα, ἀντικρύζω ἕνα νέο κόσμο ν' ἀπλώνεται γύρω μου. Εἶνε ὁ καινούργιος ἀνθρώπινος κρῖκος τοῦ ἐρχομένου αἰῶνος. Μὲς στὰ κεφαλάκια του βόσκουν μεγαλοδοξίες, δίψα κτήσεως χρυσοῦ, ἐλπίδες καὶ αὐτοπεποιθήσεις. Γιὰ κάθε τί ζητοῦν τὴν γνώμη μου. Μὲ ρωτοῦν γιὰ τὶς ἀρρώστειες τοῦ σώματος καὶ γιὰ τὴν κάθε μιά, τοὺς λέγω τὸν τρόπο τῆς θεραπείας τους. Κανεὶς τους ὅμως δὲν μὲ συνεβουλεύθη ποτὲ καὶ γιὰ τὶς ἀρρώστειες τῆς ψυχῆς. "Αν μ' ἐρωτοῦσαν, θὰ τοὺς ἔλεγα μὲ λίγα λόγια καὶ ξάστερα. Πῶς στὴν ψυχή, δὲν φοβᾶμαι ποτὲ νὰ φωλιάσῃ καμμιὰ ἀρρώστεια, σὰν ἐκεῖ μέσα θἄχῃ στήσει πραγματικὰ τὸν ἀθάνατο βωμό της ἡ θεὰ ἀγάπη.

'Αθῆναι τῇ 21ῃ 'Ιουλίου 1932.

Θ. Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΑΡΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ

Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Γ. Στρατηγοῦ πολιτευτοῦ τοῦ Καφανταρικοῦ Κόμματος ἐν Πειραιεῖ συνῆλθον πλεῖστοι τῶν κατοίκων Κουτσουκαρίου εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἔξωθι τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Εὐστ. Πετροχείλου πλατεῖαι πρὸς ἵδρυσιν Προοδευτικοῦ Συλλόγου Κουτσουκαρίου. Πρὸς τοὺς ἀθρόως συνελθόντας ὁ κ. Στρατηγὸς ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς :

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Σκοπὸς τῆς συγκεντρώσεως πάντων ἡμῶν ἐνταῦθα σήμερον εἶνε ἡ ἵδρυσις Προοδευτικοῦ Συλλόγου Συνοικίας Κουτσουκαρίου τοῦ Πειραιῶς ἀποβλέποντος εἰς τὴν ἐξάπλωσιν καὶ διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Γεώργιον Καφαντάρην Προοδευτικοῦ Κόμματος.

Πρό τινος χρόνου συνεστήθη ἐν Πειραιεῖ Προοδευτικὸς Σύλλογος Πειραιῶς ἀριθμῶν πλεῖστα μέλη, οὗ λίαν ἐπαξίως προεδρεύει ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Σακκαλῆς. Λόγῳ ὅμως τῆς μεγάλης ἐξαπλώσεως τῆς πόλεως Πειραιῶς λίαν ὀρθῶς ἀπεφασίσατε νὰ ἱδρύσητε καὶ Προοδευτικὸν Σύλλογον Κουτσουκαρίου, εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ὅλαι αἱ ἀπομεμακρυσμέναι συνοικίαι τοῦ Πειραιῶς καὶ οἱ συνοικισμοί, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἔλθωσιν εἰς ἄμεσον καθημερινὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Κεντρικοῦ τοιούτου, συνίστων τὸ ταχύτερον ἰδίους συλλόγους, οἵτινες ἐν συνεργασίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἰθύνσιν τοῦ Κεντρικοῦ Προοδευτικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις τοιούτου, τὰ μέγιστα θὰ συμβάλωσιν εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν.

Οἱ πολιτικοὶ σύλλογοι ὁπόταν δὲν ἐξέρχωνται τοῦ κύκλου τῆς νομίμου ἐνεργείας των, ἐνέχουσι μεγίστην σημασίαν καὶ ἐξυπηρετοῦσι τὸ κράτος, διότι ἀναπτύσσουσι πολιτικῶς τὸν πολίτην, διὰ δὲ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τῆς δημιουργουμένης αὐτοπεποιθήσεως ἐξυψοῦσι καὶ ἐξευγενίζουσι τὸ πολιτικὸν φρόνημα τῆς χώρας.

Ἡ ἵδρυσις τοιούτων πολιτικῶν συλλόγων ἐνέχει καὶ ἄλλην μεγίστην σημασίαν. Ὅτι προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πολίτου εἰς τὰ κοινά. Προτρέπει τοὺς πολίτας νὰ ἐνδιαφέρωνται ὄχι μόνον εἰς τὰ ζητήματα ἅτινα ἀφορῶσι τὴν ἰδικήν των τάξιν ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνα ἅτινα ἀφορῶσιν ὁλόκληρον τὸ Κράτος καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν κοινωνίαν.

Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐξεδήλουν μέγιστον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ πολιτικὰ τῆς χώρας των κρίνοντες ὅτι ἡ μεγίστη τιμωρία, ἥτις ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ εἰς πολίτην ἦτο ἡ ἀτιμία, δηλαδὴ ἡ στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου καὶ ἐθεωρεῖτο καὶ ἀπεκαλεῖτο ἄτιμος ὁ στερούμενος τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐπεβάλλετο ἡ ἀνάμιξις εἰς τὰ κοινά, ὥστε ἐκεῖνος ὅστις ἐν περιπτώσει ἀνωμαλίας ἢ στάσεως δὲν ἤθελε ταχθῇ μετὰ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ἀντιμαχομένης μερίδος καὶ οὕτω δὲν ἤθελε συμβάλῃ εἰς τὸν ταχύτερον τερματισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας τοῦ Κράτους, ἐκρίνετο ἐπίσης ἄτιμος.

Παραδόξως ὅμως εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ὑπάρχουσι πλεῖστοι οἱ ὁποῖοι δὲν θεωροῦσι φρόνιμον τὴν εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνάμιξιν, ζῶσι δ' ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐφρόντισαν νὰ ἀποκτήσωσι δικαίωμα ψήφου καὶ ἔχοντες τοιοῦτον δὲν τὸ ἐξασκοῦν. Οὗτοι ὅμως οὕτω ἐνεργοῦντες διαπράττουσι μέγιστον ἀδίκημα κατὰ τῆς πατρίδος των, κατὰ τῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου καὶ κατὰ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ των, διότι μὴ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ κοινὰ τοῦ τόπου των ἀφίνουσι τὸ πεδίον εἰς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἴσως οὔτε τὴν ἱκανότητα νὰ κρίνωσιν ἔχουσιν, ἀλλ' οὔτε ἴσως καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάπτυξιν. Περιττεύει νὰ εἴπω ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι μὴ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος των δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἐκπληροῦντες τὸ πρὸς τὴν πατρίδα των ἢ τὴν κοινωνίαν καθῆκον των ἢ αὐτὸν τοῦτον τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐντεῦθεν ὅθεν ἔκδηλος εἶνε ἡ χρησιμότης τῶν πολιτικῶν συλλόγων.

Τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος ἡγεῖται ὁ κ. Γεώργιος Καφαντάρης ἀνὴρ ὁ ὁποῖος ἐμπνέεται ὑπὸ μεγίστης φιλοπατρίας καὶ ἀλτρουϊσμοῦ καὶ ὅστις εἶνε γνωστὸς καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους του οὐχὶ μόνον ὡς εὐθὺς εἰλικρινὴς καὶ ἔντιμος ἀλλὰ καὶ ὡς ἱκανώτατος πολιτικός, ὢν μόνος ἐνδεδειγμένος ὑπὸ τὰς παρούσας δυσχερεστάτας διὰ τὸ κράτος συνθήκας, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν. Αἱ λέξεις αὗται δὲν εἶνε λέξεις κεναὶ ἀλλ' αὐτὴ αὕτη ἡ πραγματικότης, διότι ὁ κ. Καφαντάρης ἐδοκιμάσθη ἀναλαβὼν οἰκονομικὰ ἐρείπια τοῦ Κράτους καὶ κατέλιπε πλεονάσματα περὶ τὰ δύο δισεκατομμύρια. Διὰ οἰκοκυρευμένης καὶ φρονίμου πολιτικῆς παρημπόδισε τὰς ἀσκόπους δαπάνας περιεσυνέλεξε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους καὶ ἐχάραξε τὴν οἰκονομικὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν ὤφειλον οἱ διάδοχοι αὐτοῦ νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ τὴν ὁποίαν, ἐὰν ἠκολούθουν, πλέον τῶν 5 δισεκατομμυρίων πλεονάσματα θὰ ὑπῆρχον σήμερον, θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς καὶ εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων δὲν θὰ ἐξεδηλοῦτο ἡ ἀπόγνωσις καὶ ὁ τρόμος διὰ τὸ μέλλον.

Ἐπὶ πλέον ὁ κ. Καφαντάρης εἶνε πρόσωπον ἀγαπητὸν καὶ ἀνεκτὸν εἰς ὅλα τὰ κόμματα ἐρχόμενος δὲ εἰς τὴν ἀρχήν, ἐὰν ἠνάγκη το καλέσῃ θὰ δυνηθῇ νὰ συνεργασθῇ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα ἀστικὰ κόμματα καὶ δὲν θὰ ὑφίσταται κίνδυνος ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ διαιρέσεων. Ἰδιαιτέρως ὁ κ. Καφαντάρης εἶνε τὸ ἀγαπητὸν πρόσωπον τῶν προσφύγων. Οὐδέποτε ἐκμεταλλευθεὶς αὐτοὺς οὐδέποτε ζητήσας τὴν ψῆφον των διὰ ψευδῶν ὑποσχέσεων, πάντοτε ἐξυπηρέτησεν αὐτοὺς ἐμπράκτως, ἡ ἵδρυσις δὲ ὁλοκλήρου τοῦ συνοικισμοῦ Κοκκινιᾶς ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τὸν κ. Γ. Καφαντάρην πάντοτε ἐπιδείξαντα πατρικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Κατὰ τὸ 1924 ἡ σύναψις τοῦ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Δανείου ἐκ 40000 λιρῶν ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Καφαντάρην.

Τὸ 1925 ἐπὶ κυβερνήσεως Μιχαλακοπούλου ἐπέτυχε τὸ ψήφισμα τῆς 5 Ἀπριλίου δι' οὗ ἡ διαχείρισις τῶν ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμανικῶν κτημάτων ἀνετέθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ οὕτω πως ἐσώθησαν τὰ κτήματα ταῦτα.

Τὸ 1926 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπὶ κυβερνήσεως Κονδύλη μόνον κατόπιν δοθείσης ἐγγυήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη ἔδωσε δάνειον 2.500.000.000 δρχ. διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἔναρξις τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως.

Κατὰ τὰ ἔτη 1926—28 ὑπὸ τὸν κ. Καφαντάρην συνήφθησαν διάφορα δάνεια περίπου 7 000.000.000 διὰ τὰς προσφυγικὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἕτερον δάνειον 800.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Καφαντάρη ἐγένετο τὸ τριμερὲς δάνειον ἐκ τοῦ ὁποίου 3.000.000 λίραι ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν ἀγροτικὴν καὶ ἀστικὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων.

Εἰς τὸν κ. Καφαντάρην χρεωστεῖται ἡ ἵδρυσις τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀστῶν προσφύγων, εἰς ἕκαστον μέλος τῶν ὁποίων ἐδόθησαν 30.000 δραχμῶν ὡς δάνειον. Ἐπίσης ὁ κ. Καφαντάρης ἐξησφάλισε τὴν πληρωμὴν δραχμῶν 600.000.000 διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μεταναστευσάντων ἐκ Βουλγαρίας.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως θέλω νὰ σᾶς τονίσω εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Κράτος ἡμῶν τὸ διέπει σαπίλα καὶ ἀποσύνθεσις μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Καφαντάρη ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τοῦ σφρίγους καὶ τῆς ζωτικότητος ἐν τῇ ὁποίᾳ τὸ ἐγκατέλιπε πρὸ τετραετίας. Διάφοροι ὀργανισμοὶ ἐδημιουργήθησαν οὐδὲν ἐξυπηρετοῦντες, εἰμὴ μόνον τοὺς φίλους τῶν ἰσχυρῶν. Αἱ πλεῖσται τῶν δημοσίων θέσεων κατέχονται νῦν ὑπὸ ἀνικάνων καὶ ἀναρμοδίων οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ὡς μόνον των προσόν, ὅτι εἶνε φίλοι τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ τὰς περιποιήσεις τῶν ἰσχυρῶν προστατῶν των ἀπώλεσαν πᾶσαν ἀντίληψιν ἠθικῆς καὶ τιμῆς, κατήντησε δὲ ἡ κατάχρησις καὶ ἡ κλοπὴ νὰ εἶνε συνώνυμος τῆς ἐντιμότητος. Αἱ λέξεις ὑπὸ τὴν σημερινὴν κατάστασιν ἀπώλεσαν πλέον τὴν σημασίαν των, τὰ δὲ ὕψιστα ἀξιώματα τῆς πολιτείας ἐξηυτελίσθησαν. Ὁ Ἕλλην ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν ἔτρεφεν εἰς τὸ Κράτος, ἀποβλέπει δὲ πρὸς αὐτὸ μετὰ δυσπιστίας θεωρῶν αὐτὸ ὡς ἐχθρὸν καὶ μόνον ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος παρουσιαζόμενον εἰς τὰ ὄμματά του. Ἐφθάσαμεν δηλαδὴ εἰς τὸ σημεῖον νὰ πέσωμεν, τὸ ὁποῖον διεκτραγωδῶν ὁ Λόρδος Βύρων εἶπεν ὅτι «ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε ἔπεσεν, εἰμὴ μόνον ὅταν ἐσάπισεν ἐσωτερικῶς».

Διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἀρξαμένη ἀποσύνθεσις τοῦ Κράτους, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἰσότης μεταξὺ τῶν πολιτῶν, διὰ νὰ ἰσχύσῃ καὶ πάλιν ὁ νόμος ἐξ ἴσου διὰ πάντας, διὰ νὰ εὑρίσκωνται οἱ καταχρασταὶ εἰς τὰς φυλακὰς καὶ οὐχὶ ὁ ὀφείλεται δέκα δραχμῶν ἐκ φόρων πρὸς τὸ Δημόσιον, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλιν ὁ Ἕλλην πολίτης ἣν πρέπουσαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ Κράτος, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν δαμαχῶν καὶ ἡ κατασίγησις τῶν παθῶν μεταξὺ ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἐν τέλει διὰ νὰ ἀνακτήσῃ καὶ πάλιν ἡ Ἑλλὰς τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῇ θέσιν ἐν μέσῳ τῶν λοιπῶν κρατῶν, εἶνε σκόπιμον νὰ διοικήσῃ ταύτην ὁ κ. Γ. Καφαντάρης. Εἶναι καιρὸς πλέον, ἀγαπητοὶ φίλοι νὰ συντελεσθῶσιν ὅλα ταῦτα. Ἀρκετὴ ἐγένετο ἐκμετάλευσις τῆς δυστυχίας τῶν προσφύγων, ἀρκετὰ ἐχρηματίσθησαν εἰς βάρος των.

Ἡ συντελουμένη ἀφομοίωσις ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἶνε τοιαύτη ὥστε πρέπει πλέον νὰ κλείψῃ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν λεξικὸ ἡ λέξις «Πρόσφυξ». Ἐνισχύσατε ἡμᾶς καὶ σᾶς ὑποσχόμεθα ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἕλληνες καὶ μόνον Ἕλληνες ἀλληλοαγαπώμενοι καὶ ἀλληλοεκτιμώμενοι, ἀποβλέποντες εὐοίωνοι πρὸς τὸ μέλλον καὶ θεωροῦντες τὰ νέφη καὶ τὰς συμφορὰς τοῦ παρελθόντος, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ μόνον.

Εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ ἣν τιμὴν ἥν μοι ἀπενείματε σήμερον εὔχομαι ὅπως ὁ νεοϊδρυθεὶς Σύλλογος φανῇ ἀντάξιος τοῦ προορισμοῦ του.

Ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα ὑπὲρ τοῦ κ. Γ. Στρατηγοῦ, καὶ τοῦ κ. Γ. Καφαντάρη ἐκάλυψαν τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Στρατηγοῦ, μεθ' ὃ ἐγένοντο ἀρχαιρεσίαι ἐξελέγησαν δὲ οἱ ἑξῆς:

Πρόεδρος ὁ κ. Εὐστράτιος Καλαμαριός, Ἀντιπρόεδροι οἱ κ. κ. Ἀριστοτέλης Σκούρλας καὶ Εὐστάθιος Πετρόχειλος. Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Ἀναστάσιος Κωνσταντινίδης. Ταμίας ὁ κ. Κοσμᾶς Χαριτωνίδης καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Ἰ. Παππαδόπουλος, Ἀντ Σανῖνος, Ἀπ. Γαννούσης, Ἀναστ. Καπετάνιος. Δημ. Σουλτάνης καὶ Δημήτριος Κολοκούρης.

ΣΥΜΠΗΞΙΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΡΑΒΒΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ πολιτευτοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος κ. Γεωργίου Στρατηγοῦ συνεστήθη τῇ 24ῃ τρέχοντος μηνὸς Προοδευτικὸς Σύλλογος ἐν τῇ συνοικίᾳ Καραββᾶ καὶ Συνοικισμῷ Γερμανικῶν.

Παρ' ὅλον τὸν ἐνοχλητικώτατον ἄνεμον καὶ τὴν ἀπαισίαν σιόνην συνηθροίσθησαν πλεῖστοι ἐκ τῶν ἄνω συνοικισμῶν ἐν τῷ καφφενείῳ τοῦ κ. Παράσχου Κονδύλη καὶ εἰς τὸν ἐκτὸς αὐτοῦ χῶρον. Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησεν ὁ κ. Στρατηγὸς τονίσας τὴν μεγίστην σημασίαν, ἣν ἐνέχει ἡ κατάρτησις Πολιτικῶν Συλλόγων διότι οὕτω πως ἀνακινεῖται τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πολιτῶν διὰ τὰ κοινὰ καὶ ἀναπτύσσεται καὶ ἐξυψοῦται τὸ πολιτικὸν φρόνημα αὐτῶν.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ὡμίλησε περὶ τοῦ ἐπιδειχθέντος ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἐνδιαφέροντος τοῦ κ. Καφαντάρη εἰς ὃν ἀποκλειστικῶς ὀφείλεται οἱαδήποτε γενομένη σχετικὴ ἐνέργεια, ἐν τέλει δὲ ἐτόνισεν, ὅτι εἶνε καιρὸς πλέον νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἡ διάκρισις μεταξὺ προσφύγων καὶ γηγενῶν, τὴν ὁποίαν οἱ ἰθύνοντες ἐπιτηδείως ἐκαλλιέργησαν μέχρι σήμερον διὰ κομματικοὺς σκοπούς.

Παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐπηκολούθησαν τὸν λόγον τοῦ κ. Στρατηγοῦ.

Μετὰ ταῦτα γενομένης ἀρχαιρεσίας πρὸς ἐκλογὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ν. Ζαγκοτίδης, Ἀντιπρόεδροι οἱ κ. κ. Α. Κολλυβᾶς καὶ Κ. Πετρόχειλος, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Χρ. Χασάπης, Ταμίας ὁ κ. Παράσχος Κονδύλης καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Χαρ. Γαβριλάτος, Νικ. Κολλάρος, Σ. Σωτῆρχος, Μάργαρης, Γ. Καφαντάρης, Μιχ. Γκουζὲς καὶ Νικολ. Μιχαηλίδης.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΔΙ' ΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ

Σήμερον ἀναχωρεῖ ὁ κ. Καφαντάρης δι' ἐκλογικὴν περιοδείαν ἀνὰ τὴν Φθιώτιδα, Φωκίδα, Αἰτωλοακαρνανίαν κλπ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ἃς ἔχομεν ἤδη εἰς τὸν κ. Καφαντάρην θὰ γίνῃ ἐνθουσιώδης ὑποδοχή.

Πλὴν τοῦ κ. Στρατηγοῦ, ὅστις ὁριστικῶς συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν Προοδευτικὸν Συνδυασμὸν Πειραιῶς, οὐδεὶς ἕτερος Κυθήριος προσελήφθη εἰσέτι ὁριστικῶς εἴς τινα τῶν συνδυασμῶν, τῶν λοιπῶν κομμάτων ἐν Πειραιεῖ.

ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, δύο Κυθήριοι φέρονται ὡς μνηστῆρες ἐν αὐτῷ διὰ τὸν Συνδυασμὸν τῶν Φιλελευθέρων Πειραιῶς. Ὁ κ. Παναγιώτης Τσιτσίλιας καὶ ὁ ἐκ Σμύρνης κ. Δημ. Μαρσέλος.

Διαδίδεται ὅμως παρὰ σημαινόντων Φιλελευθέρων, ὅτι οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἄλλος θὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν Συνδυασμὸν Πειραιῶς. Ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὸν κ. Τσιτσίλιαν λόγῳ τῆς γνωστῆς ἀντιδράσεως. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν κ. Μαρσέλον ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι περιέπεσεν οὗτος εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ προσφυγικοῦ στοιχείου, παρ' ᾧ κρατεῖ ἡ ἀντίληψιν ὅτι οὐδαμῶς ὑπεστήριξεν ὁ κ. Μαρσέλος τὰ προσφυγικὰ συμφέροντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ὁ κ. Μαρσέλος περιέπεσεν ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τῶν ἰθυνόντων τὰς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἰδίᾳ τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, συνεπείᾳ δριμέων παραπόνων τοῦ Φιλελευθέρου ὑποψηφίου Δημάρχου Πειραιῶς κ. Ἀγγέλου Μεταξᾶ.

Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Δ. Μαρσέλος εἶχεν ἀναλάβῃ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κ. Ἀγγέλου Μεταξᾶ παρὰ τῷ προσφυγικῷ στοιχείῳ διαφόρων περιφερειῶν ἐν Πειραιεῖ, τὰ ἀποτελέσματα ὅμως ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Μεταξᾶν εἰς τὰς περιφερείας ἐκείνας ἦσαν λίαν δυσάρεστα διὰ τὸν κ. Μεταξᾶν, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου οὗτος ἔστειλε δριμυτάτην ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Λέσχην τῶν Φιλελευθέρων κατηγορῶν τὸν κ. Μαρσέλον ὡς κακῶς διαχειρισθέντα τὴν ὅλην ὑπόθεσιν εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς. Εἰς τοὺς κύκλους τῶν Φιλελευθέρων κρατεῖ ἡ ἀντίληψις ὅτι τόσον ὁ κ. Τσιτσίλιας ὅσον καὶ ὁ κ. Μαρσέλος ἀγωνίζονται δραστηρίως ἵνα συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν Φιλελεύθερον Συνδυασμὸν Πειραιῶς δημιουργοῦντες θόρυβον περὶ τὸ ὄνομά των, αἱ πιθανότητες ὅμως εἶνε ὅτι οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἕτερος θὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν αὐτῷ.

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Λαϊκὸν Συνδυασμὸν Πειραιῶς, πληροφορούμεθα ἐκ θετικῆς πηγῆς ὅτι ἐγένετο πρότασις ὑπὸ τῶν ἰθυνόντων τὰ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἐν Πειραιεῖ πρὸς τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Κρίττωνα Δηλαβέρην, ἵνα ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα συμμετέχων εἰς τὸν Λαϊκὸν Συνδυασμὸν Πειραιῶς, ὁπότε θὰ ἀπεκλείετο ἐντελῶς ὁ κ. Ι. Κοντολέων, καθότι ὁ κ. Δεληβέρης δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ λάβῃ μέρος ὡς ὑποψήφιος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς, ἐὰν δὲν ἐξησφάλιζεν ἀποκλειστικῶς δι' ἑαυτὸν τὴν ὁλότητα τῶν Κυθηραϊκῶν Σταυρῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὅπερ θὰ ἐπετυγχάνετο μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος Κυθήριος ὑποψήφιος ἀνήκων εἰς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα.

Καίτοι ἀτομικῶς ὁ κ. Κρίττων Δηλαβέρης ἐπιθυμεῖ νὰ πολιτευθῇ καὶ ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐκ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος οἱ ὁποῖοι φρονοῦσιν ὅτι θὰ πολιτευθῇ ἐνισχύων οἰκονομικῶς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, πάντως ἡμεῖς τοὐλάχιστον φρονοῦμεν ὅτι ἕνεκα ἰδιαζουσῶν οἰκογενειακῶν λόγων καὶ ἕνεκα τῆς ὑγείας τοῦ πατρός του ὁ κ. Δηλαβέρης διστάζει νὰ πολιτευθῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Ι. Κοντολέοντα ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψις παρὰ τοῖς Λαϊκοῖς κύκλοις, ὅτι λόγῳ τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν μνηστήρων διὰ τὴν ὑποψηφιότητα ἐν Πειραιεῖ ἐν τέλει δὲν θὰ προσληφθῇ εἰς τὸν Λαϊκὸν Συνδυασμὸν Πειραιῶς. Τόσοι εἶνε οἱ ἐπιδιώκοντες νὰ λάβωσι μέρος ὡς ὑποψήφιοι Λαϊκοὶ ἐν Πειραιεῖ, ὥστε ἀπὸ τοῦδε ἐδιχάσθησαν οὗτοι, διαδίδεται δὲ ὅτι θὰ σχηματισθῶσι δύο Λαϊκοὶ Συνδυασμοὶ ἐν Πειραιεῖ εἰς ὑπὸ τὸν ἀποτυχόντα ὑποψήφιον δήμαρχον Πειραιῶς κ. Στρατήγην καὶ ἕτερος ὑπὸ τὸν κ. Πουρῆν ἢ Σκυλίτσην, οἵτινες λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν ἐπιδιωκόντων ὑποψηφιότητα Λαϊκῶν δὲν θὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν κύριον Λαϊκὸν Συνδυασμὸν Πειραιῶς. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ἐξ ὅσον μανθάνομεν, ὅτι ἐν τέλει δὲν θὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν Λαϊκὸν Συνδυασμὸν Πειραιῶς ὁ κ. Κοντολέων παραγκωνιζόμενος ὑπὸ ἰσχυροτέρων καὶ ἀρχαιοτέρων κομματικῶν παραγόντων τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος μὴ ὑπάρχοντος χώρου εἰς τὸν Συνδυασμὸν δι' ὅλους.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΑ, τῇ 18 Ἰουλίου 1932 (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν 3ην Ἰουλίου διὰ σχετικῆς εἰδοποιήσεως παρὰ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου εἶχε συγκεντρωθῇ ἀρκετὸν πλῆθος, ἵνα παραστῇ εἰς τὴν ἀπονομὴν τοῦ βραβείου εἰς τοὺς πρώτους μαθητὰς τῆς ΣΤ' τάξεως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου.

Τὴν τελετὴν ἐτίμησεν καὶ ὁ Σεβασμιώτατος.

Ὅταν τὸ πλῆθος εἶχε συγκεντρωθῇ τότε ὁ κ. Γυμνασιάρχης ὡμίλησε κατ' ἀρχὰς διὰ τὴν σχετικὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου παρεστώτων τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων αὐτῶν. Ἀνέφερεν ἐπισήμως ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐρχομένου σχολικοῦ ἔτους δὲν θὰ θεωρηθῇ ὡς ἀρχὴν τοῦ νὰ ἔχῃ τὸ σχολεῖον τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν μαθητῶν ἀδιαφορῶν διὰ τὸ στοιχεῖον, ἀλλὰ ἐτόνισεν ὅτι θὰ γίνῃ τελεία διάκρισις μαθητῶν καὶ μὴ μαθητῶν, ὅτι μακάρι νὰ μείνῃ τὸ Γυμνάσιον καὶ μὲ 50 μαθητὰς ἀλλ' ὅμως θὰ εἶνε μαθηταὶ καὶ οὕτω τὸ Γυμνάσιον θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν χαρακτῆρας ἰδεώδεις ἰδανικούς.

Κατόπιν δὲ ὡμίλησε σχετικὰ πρὸς τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν τῆς ΣΤ' τάξεως ἀναφέρων τὴν πρώτην σειρὰν αὐτῶν. Πρῶτος ἦλθεν ὁ ἐκ Μονεμβασίας Νικόλαος Ἰωάννου Καμπουράκης δεύτερος καὶ πρῶτος ἐκ Κυθήρων ὁ Νικόλαος Διον. Φατσέας τρίτος ὁ Μανοῦσος Κλεομ. Πετρόχειλος καὶ τετάρτη ἡ μαθήτρια Νίκη Δημητρ. Φατσέα.

Ἕνεκα δὲ τοῦ ὅτι ὁ Νικόλαος Διον. Φατσέας ὑπερεῖχε κατὰ ὀλίγας κλασματικὰς μονάδας τοῦ Μανούσου Κλεομ. Πετροχείλου, τὸ βραβεῖον ἐκ 5.000 δραχμῶν διενεμήθη εἰς τοὺς δύο αὐτούς.

Ὁ κ. Γυμνασιάρχης παρεκάλεσε τὸν Σεβασμιώτατον καὶ ἐνεχείρισε τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς βραβευθέντας μαθητάς. Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ πρῶτος βραβευθεὶς Νικόλ Διον. Φατσέας εὐχαριστήσας ἰδιαιτέρως τὴν ἐρίτιμον κυρίαν Στάη καὶ ἐξυμνήσας τὸν ἀείμνηστον σύζυγόν της Σπυρίδωνα Στάην, εὐχαρίστησε καὶ τοὺς καθηγητάς του καὶ ἐν τέλει ὑπεσχέθη ὅτι θὰ καταβάλλῃ στὴ ζωήν του προσπαθείας ἵνα δειχθῇ ἀντάξιος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀθλοθέτιδος καὶ εὐχαριστήσῃ ἰδιαιτέρως τὴν ψυχὴν τοῦ ἐκλιπόντος Στάη. Δεύτερος ὡμίλησεν ὁ δεύτερος Κυθήριος μαθητὴς Μανοῦσος Πετρόχειλος εὐχαριστήσας καὶ οὗτος τὴν ἀθλοθέτιδα καὶ τοὺς σεβαστούς του καθηγητάς.

Θερμὰ καὶ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τοὺς λόγους ἀμφοτέρων, δι' ὃ καὶ ἀπέσπασαν τὰ συγχαρητήρια πάντων.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΠΡΟΟΔΕΥΤ. ΚΕΝΤΡΟΥ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

Τῇ 21ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν τῷ Συνοικισμῷ Νέας Ἰωνίας νέου Προοδευτικοῦ Κέντρου Εἰς τὰ ἐγκαίνια παρέστησαν οἱ πολιτευταὶ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος κ. κ. Γ. Ράλλης, Μ. Ἀρτεμιάδης, Ἀνδρ. Πουρνάρας, Δ Τσαούσης, Σ. Σταυρίδης, Βλαστὸς καὶ Δ. Ἐλευθεριάδης.

Λόγοι ἐξεφωνήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Προοδευτικοῦ Συλλόγου Ν. Ἰωνίας κ. Μ. Παναγοπούλου καὶ κ. Δ. Τσαούση.

ΑΘΡΟΑΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Προσεχώρησαν εἰς τὸ Προοδευτικὸν Κόμμα οἱ πολιτευταὶ Μεγαρίδος κ. κ. Ἀντ. Τζοβάρας, Μηνᾶς Γαλαῖος, Ι. Καλογιάννης καὶ Παν. Τσούτσουρας.

Ἐπίσης προσεχώρησεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος ὁ Λαϊκὸς πολιτευτὴς Μεσσηνίας κ. Κωνσταντῖνος Λυκουρέζος καὶ ὁ Λαϊκὸς πολιτευτὴς Ἠλείας ἰατρὸς Ἀμαλιάδος κ. Γεώργιος Λεχωρίτης ἰσχυρώτατος πολιτικὸς παράγων.

Πλὴν τούτων πληροφορούμεθα ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐδήλωσαν φιλίαν ἔκ τε τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τοῦ Λαϊκοῦ, ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἴμεθα βέβαιοι εἰσέτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν τοῦ Δημοδιδασκάλου Μυλοποτάμου κ. Δ. Στρατηγοῦ, ἐξ ἧς ἐμφαίνεται πόσον εὐεργετικὰ εἶνε τὰ μαθητικὰ συσσίτια.

Ἐν Μυλοποτάμῳ Κυθήρων τῇ 10 Ἰουλίου 1932.

Ἔκθεσις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Μυλοποτάμου Κυθήρων Μονοταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου.

Περὶ Λειτουργίας Μαθητικοῦ Συσσιτίου

Πρὸς τὸ Σον Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (Τμῆμα Σχολικῆς Ὑγιεινῆς). (Διὰ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Λακωνικῆς).

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω Ὑμῖν εὐσεβάστως συνοπτικὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς λειτουργίας τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχολείου μου μαθητικοῦ συσσιτίου.

Ἡ λειτουργία τοῦ μαθητικοῦ συσσιτίου παρ' ἡμῖν ἐβράδυνε λόγῳ τῆς βραδείας συγκροτήσεως τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ σχολείου μου εἰς σῶμα.

Τῇ 23ῃ Ἀπριλίου συνεκροτήθη αὕτη εἰς σῶμα καὶ τῇ 24ῃ ἰδίου παρέλαβε, βάσει τακτικῆς ἀποδείξεως παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ποταμῷ Δημοτικοῦ Σχολείου χιλίας πεντακοσίας (1500) δραχμὰς καὶ ὀλίγων βραδύτερον ἑτέρας πεντακοσίας (500), ἵνα διατεθῶσι κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7991 τῆς 5ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Διαταγὴν Ὑμῶν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μαθητικῶν συσσιτίων.

Ἅμα τῇ λήψει τῶν χρημάτων ὠργάνωσα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τὸ μαθητικὸν συσσίτιον καὶ ἀπὸ τῆς 4ης Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέρας ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων, μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα ἤρξατο λειτουργοῦν τοῦτο τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς καθ' ἁπάσας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ σχολείου μέχρι τῆς 8ης Ἰουνίου συμπεριλαμβανομένης, ἤτοι ἐπὶ 29 ἡμέρας.

Ἐν καταλλήλῳ χώρῳ, ἐν τῇ κενῇ αἰθούσῃ τοῦ διδακτηρίου συνεσιτοῦν καθ' ἑκάστην μόνον τὴν μεσημβρίαν, οἱ ἀπορώτεροι τῶν μαθητῶν.

Τὰς πρώτας 5 ἡμέρας ἐλάμβανον μέρος 16 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἔπειτα προσετέθησαν ἕτεροι 6 καὶ οὕτω ηὐξήθησαν εἰς 22 οἱ συσσιτοῦντες.

Ἐδόθησαν 29 γεύματα εἰς τὰ ὁποῖα ἔλαβον μέρος 586 μαθηταὶ καὶ ἐδαπανήθησαν χίλιαι ἐννεακόσιαι σαράντα ἐννέα (1949) δραχμαί.

Τὸ συσσίτιον ἦτο ἁπλοῦν καὶ ἀπέριττον ἀλλ' ἄφθονον καὶ ὑγιεινὸν παρεσκευάζετο δὲ καλῶς παρ' εἰδικῆς πτωχῆς μαγειρίσης, ἀμοιβομένης διὰ τὸν κόπον της, κατ' ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, διὰ δραχμῶν 5 ἡμερησίως.

Ὁ μέσος ὅρος τῶν συσσιτούντων μαθητῶν ἦτο 20, ὁ δὲ μέσος ὅρος τῆς ὁλικῆς ἡμερησίας δαπάνης δραχ 67, 20 καὶ ἑκάστη πλήρης μερὶς ἐστοίχιζεν 3, 31 δραχμ. κατὰ μέσον ὅρον.

Τίμημα καυσοξύλων δὲν ὑπολογίζεται, διότι ἐχρησιμοποιήθησαν τοιαῦτα ἀπὸ παλαιὰν ἄχρηστον ξυλεῖαν τοῦ Σχολείου.

Διὰ τὴν ἀγορὰν τροφίμων, ἐλαίου καὶ ἀμοιβὴν τῆς μαγειρίσσης ἐλήφθησαν σχετικαὶ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις τῶν δικαιούχων, αἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας.

Ἡ συσσίτισις τῶν μαθητῶν ἐγένετο καθ' ἑκάστην ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν μου καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ συσσιτίου δηλ. διανομὴ κ. λ. π. διεξήγετο ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν μαθητῶν.

Καὶ ἦτο ὡραῖον ἀληθῶς τὸ θέαμα νὰ βλέπῃ τις κάθε μεσημέρι νὰ συναθροίζωνται ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ περὶ τὰ εἴκοσι πτωχὰ παιδάκια καὶ μὲ εὐκοσμίαν καὶ τάξιν νὰ συντρώγουν καὶ νὰ συνπρωσεύχωνται, ἔδιδον οὕτω τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς ἀδελφικῆς μαθητικῆς κοινότητος! Ἔμεναν ὅλα εὐχαριστημένα καὶ οἱ γονεῖς αὐτῶν καὶ οἱ κηδεμόνες εὐγνωμόνως εἶχον πρὸς τὴν Πολιτείαν διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ φιλάνθρωπον χειρονομίαν Της, διότι, σὺν τοῖς ἄλλοις ἀπηλλάσσοντο ἀπὸ τὴν φροντίδα τοῦ μεσημβρινοῦ γεύματος τῶν παιδιῶν των καὶ ἀπησχολοῦντο ἀπερισπάστως εἰς τὰς γεωργικὰς αὐτῶν ἐργασίας.

Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν δισχιλίων δραχμῶν, ἤτοι 51 δραχμαὶ εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ σχολικοῦ ταμίου.

Εὐπειθέστατος ὁ δημοδ/λος Μυλοποτάμου—Κυθήρων.

Δ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑ

Ὁσημέραι αὐξάνει τὸ ὑπὲρ τοῦ κ. Γ. Καφαντάρη ρεῦμα εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Ἀξιοσημείωτον ἰδίᾳ εἶνε ὅτι τὸ ρεῦμα τοῦτο αὐξάνει οὐ μόνον ποσοτικῶς ἀλλὰ καὶ ποιοτικῶς. Ὅλοι οἱ νοικοκυραῖοι ὅλοι ὅσοι ἐπιθυμοῦσι τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὄχι τὴν ρεμοῦλαν, ὅλοι ὅσοι ἐπιθυμοῦσι ἵνα ἡ Κρατικὴ μηχανὴ τεθῇ καὶ πάλιν εἰς τακτικὴν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν, ἐτάχθησαν ἤδη ὑπὲρ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος, εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ὁποίου ἔχουσιν ἀκράδαντον πεποίθησιν.